

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ค่าลดหย่อนเงินที่บริจาคแก่พรรคการเมือง)
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

อ.พ. ๓๗/๒๕๕๗

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ความเป็นมา

โดยที่มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมืองมีสิทธินำจำนวนเงิน
ที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ร่างมาตรา ๓ ได้เพิ่มความมาตรา ๔๗ (๗) (ค) และร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๖๕ ตี (๓) มีสาระสำคัญดังนี้

- ๑ กำหนดให้นำเงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองไปหักลดหย่อนในการ
คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ (ร่างมาตรา ๓ ให้เพิ่มความมาตรา ๔๗ (๗) (ค))
- ๑ กำหนดให้เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองเป็นรายจ่ายในการคำนวณ
กำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๖๕ ตี (๓))

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูล
ด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่
๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบประมวลรัษฎากรกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงาน
วุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิก
วุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤศจิกายน ๒๕๕๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายหนัท ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พื้นทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวสมสมร นาคนาค นิติกร ๕ นางสาวจินดา สัตยาธิฐานวณิชย์ นิติกร ๓

นางสาวสุนันทา เรืองฉาย นิติกร ๓ นางสาวสุวรรณภา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๓

นางสาววลัยภรณ์ พงษ์วิพันธุ์ เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖ นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๕

นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑ นางกาญจนา ว่าบ้านเลน เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๘๒๘๖

ผลิตโดย

สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๒๕๔ ๑๗๕๑

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา - ๑ -

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๑

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปราย

ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๓

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๓

- ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ๖

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ในวาระที่หนึ่ง ๖

๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ในวาระที่สอง ๖

- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง

ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๖

- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม ๗

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบประมวลรัษฎากร

กับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติ

เห็นชอบแล้ว ๙

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑๙

- บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑๙

- สรุปยอดเงินบริจาคพรรคการเมือง ๒๑

- ชาวที่เกี่ยวข้อง	๒๓
- บทนำ : เงินบริจาคให้พรรคการเมือง	๒๓
- ทรท. ยันเงินบริจาคโปร่งใส	๒๔
- กกต. สรุปเงินยอดบริจาค – ทรท. แชมป์	๒๔
- รัฐบาลแก้ไข กม. ลดหย่อนภาษี นักบุญการเมือง	๒๕
- กลุ่มนายทุนหวังนำบ่อน้ำแห่งบริจาคให้พรรครัฐบาล	๒๕

ภาคผนวก : ประมวลรัฐฎการ (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัฐฎการ (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔) (๑)

- ลักษณะ ๑ ข้อความเบื้องต้น

- หมวด ๓ ภาษีเงินได้

ส่วนที่ ๑ ข้อความทั่วไป

ส่วนที่ ๒ การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา

ส่วนที่ ๓ การเก็บภาษีจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ...

: ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัฐฎการ

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เสนอโดยคณะรัฐมนตรี)

: ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัฐฎการ

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว)

สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดให้นำเงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองไปหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ (๗) (ค))
๒. กำหนดให้เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ ตี (๓))

๑.๒ เหตุผล

โดยที่มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมืองมีสิทธินำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

- กำหนดให้นำเงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองไปหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ (ร่างมาตรา ๓)

“มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) ของ (๗) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘

“(ค) เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อดำเนินกิจการของพรรคการเมือง หรือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองตามข้อบังคับของพรรคการเมือง”

- กำหนดให้เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ (ร่างมาตรา ๔)

“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสน่หา หรือการกุศล เว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี หรือรายจ่ายในการบริจาคเงินแก่พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อดำเนินกิจการของพรรคการเมือง หรือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองตามข้อบังคับของพรรคการเมือง ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ”

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา และประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี

การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีหลักการและเหตุผลกล่าวคือ
เพื่อเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดให้นำเงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองไปหักลดหย่อนในการคำนวณ
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ (๗) (ค))

๒. กำหนดให้เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ
ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ ตรี (๓))

เนื่องจาก โดยที่มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมืองมีสิทธิ
นำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ และมีมติอนุมัติหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาตรวจพิจารณาก่อน แล้วจึงส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร
พิจารณาก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่หนึ่ง
ชั้นรับหลักการ คราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
คณะหนึ่งจำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการฯ และกำหนดแปรญัตติ
ภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายวราเทพ รัตนากร	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางผุสดี ตามไท	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสามารถ แก้วมีชัย	เลขาธิการคณะกรรมการ
๕. นายสุภาพ คลีขจาย	โฆษกคณะกรรมการ
๖. นายสาริต ปิตุเตชะ	โฆษกคณะกรรมการ
๗. นายกมล บันไดเพชร	๘. นายเกรียงไกร ไชยมงคล
๙. นางสาวจรัส แหยมสร้อยทอง	๑๐. นางณัฐนันท์ อัครเลิศศักดิ์
๑๑. นายธรรมา ปิ่นสุภาจนะ	๑๒. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ
๑๓. นายบุญส่ง ไช้เกษ	๑๔. นายบุราฮานุดิน อูเซ็ง
๑๕. นางเบญจา หลุยเจริญ	๑๖. นายประคัลภ์ ฤทธิลอย
๑๗. นายประดู่ มั่นหมาย	๑๘. นางสาวปาริชาติ ซาลีเครือ
๑๙. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	๒๐. นายพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค
๒๑. นายไพจิต ศรีวรขาน	๒๒. นายภาคิน สมมิตร
๒๓. นายมณฑิร สงฆ์ประชา	๒๔. นางสาววัชรภรณ์ มาตยานันท์
๒๕. นายวิฑิต ปลั่งศรีสกุล	๒๖. พันเอก วินัย สมพงษ์
๒๗. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	๒๘. นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ
๒๙. พลตำรวจโท สรรเพชญ์ ธรรมาทิกุล	๓๐. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ
๓๑. นายสุพจน์ ฤชพันธ์ุ	๓๒. นายสุรชัย เบ้าจรรยา
๓๓. นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	๓๔. นายอภิชาติ การิกาญจน์
๓๕. นายอาร์กซ์ ไชยริปู	

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว
ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง
เอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการ
วิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา
คณะใดหรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามนัย
แห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙^{**} และในคราวประชุมคณะกรรมการ
วิสามัญกิจการวุฒิสภา วันศุกร์ที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นสมควร
มอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณา
แล้วรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา
ของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

^{**} ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมาย
ให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงาน
ต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแต่อย่างใด

ผลการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง
มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

๒. สรุปประเด็นสำคัญและผลการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่สอง

๒.๑ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๔๗ (๗) (ค) ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗ (๗) (ค) ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๖๕ ตี (๓)
มาตรา ๖๕ ตี (๓)

ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว
ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ
จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

การพิจารณาในวาระที่สาม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

ประมวลรัษฎากร

กับ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ
ประมวลรัษฎากร
กับ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว)

ประมวลรัษฎากร (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>ประมวลรัษฎากร</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>.....๖.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>

<p style="text-align: center;">ประมวลรัษฎากร (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๗* เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ เมื่อได้หักตาม มาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ให้ หักลดหย่อนได้อีกดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ลดหย่อนให้สำหรับ</p> <p style="padding-left: 20px;">* (ก) ผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท</p> <p style="padding-left: 20px;">(ข) สามหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท</p> <p style="padding-left: 20px;">(ค) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย</p> <p style="padding-left: 20px;">(๑) ที่เกิดก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับ เป็นบุตรบุญธรรมก่อน พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๑๕,๐๐๐ บาท</p> <p style="padding-left: 20px;">(๒) ที่เกิดหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตร บุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๑๕,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน สามคน</p> <p>ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้งตาม (๑) และ (๒) การหักลดหย่อน สำหรับบุตรให้นำบุตรตาม (๑) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (๒) มาหัก เว้นแต่ ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรตาม (๑) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวน ตั้งแต่สามคนขึ้นไป จะนำบุตรตาม (๒) มาหักไม่ได้ แต่ถ้าบุตรตาม (๑) มีจำนวนไม่ถึงสามคนให้นำบุตรตาม (๒) มาหักได้โดยเมื่อรวมกับบุตร ตาม (๑) แล้วต้องไม่เกินสามคน</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘</p>

<p style="text-align: center;">ประมวลรัษฎากร (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตรโดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วยการหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีและยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือซึ่งเป็นผู้เยาว์หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๑๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๔๒</p> <p>การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษี ไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว</p> <p>*[มาตรา ๔๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖) พุทธศักราช ๒๕๓๔]</p> <p>(ง) เบี้ยประกันภัยที่ผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาททั้งนี้เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้อาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร</p> <p>*[ความใน (ง) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พร.(ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ.๒๕๓๔]</p> <p>ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้มีการประกันชีวิต และความ เป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเบี้ยประกันที่จ่ายสำหรับการประกันชีวิตของสามีหรือภริยานั้นตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง”</p> <p>*[ความในวรรคนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๑๖]</p> <p>(จ) [ความใน (จ) ยกเลิกโดยพระราชกำหนด (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]</p>	

<p style="text-align: center;">ประมวลรัชฎาการ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(จ) บุตรของผู้มีเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนตามเงื่อนไข ใน (ค) และยังคงศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตาม กฎหมายว่าด้วยสถาบันศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วย โรงเรียนราษฎร์ ให้หักลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>*[ความใน (จ) เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๒๕]</p> <p>(ข) เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๕ ตริ (๒) ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท</p> <p>*[ความใน (ข) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พร. ฉบับที่ ๓๗ พ.ศ.๒๕๓๔]</p> <p>ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน สำรองเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเงินสะสมของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุน สำรองเลี้ยงชีพนั้นตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง</p> <p>*[ความใน (ข) เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๒๖]</p> <p>(ซ) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ผู้มีเงินได้จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบัน การเงินอื่น บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์หรือนายจ้าง สำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดยจำนองอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกัน การกู้ยืมนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาททั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา อาคารดังกล่าวให้หมายความรวมถึงอาคารพร้อมที่ดินด้วย</p> <p>*[ความใน (ซ) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พร.ฉบับที่ ๓๗ พ.ศ.๒๕๓๔]</p> <p>(ฅ) เงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตาม กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม ตามจำนวนที่จ่ายจริง</p> <p>*[ความใน (ฅ) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ.๒๕๓๓]</p>	

<p style="text-align: center;">ประมวลกฎหมาย (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีให้หักลดหย่อนได้ด้วย สำหรับเงินสมทบของสามี หรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมดังกล่าวตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง</p> <p style="padding-left: 2em;">* [ความในวรรคนี้ เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔]</p> <p>(๒) ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๖๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) และสำหรับการหักลดหย่อนตาม (ค) (ฉ) และ (ช) ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกรณี</p> <p style="padding-left: 2em;">* [ความใน (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔]</p> <p>(๓) ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๑) (ข) (ค) และ (ฉ) ให้หักได้เฉพาะสามีหรือภริยาและบุตรที่อยู่ในประเทศไทย</p> <p style="padding-left: 2em;">* [ความใน (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕]</p> <p>* (๔) ในกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายในระหว่างปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้เสมือนผู้ตายมีชีวิตอยู่ตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย</p> <p style="padding-left: 2em;">* [ความใน (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๔]</p> <p>(๕) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ ๓๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๖) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลให้หักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท</p> <p style="padding-left: 2em;">* [ความใน (๕) และ (๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔]</p>	

<p style="text-align: center;">ประมวลรัษฎากร (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๗) เมื่อได้หักลดหย่อนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้ว เหลือเท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับเงินบริจาคดังต่อไปนี้ โดยให้หักได้เท่าจำนวนที่บริจาค แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินที่เหลือนั้น</p> <p>(ก) เงินที่บริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ</p> <p>(ข) เงินที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่องค์การหรือสถานสาธารณกุศลหรือแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาอื่นนอกจากที่กล่าวใน (ก) ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”</p> <p>*[ความใน (๗) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.๒๕๐๘]</p> <p style="text-align: right;">มาตรา ๖๕ ตรี* รายการต่อไปนี้ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ</p> <p>(๑) เงินสำรองต่าง ๆ นอกจาก</p>	<p>“(๓) เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อการดำเนินงานของพรรคการเมือง หรือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองตามข้อบังคับของพรรคการเมือง”</p> <p style="text-align: right;">มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

<p style="text-align: center;">ประมวลรัฐฎการ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัฐฎการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(ก) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันชีวิตที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๖๕ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว ในกรณีต้องใช้เงินตามจำนวนซึ่งเอาประกันภัยสำหรับกรรมธรรม์ประกันชีวิตรายใด ไม่ว่าเต็มจำนวนหรือบางส่วน เงินที่ใช้ไปเฉพาะส่วนที่ไม่เกินเงินสำรองตามวรรคก่อน สำหรับกรรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้นจะถือเป็นรายจ่ายไม่ได้</p> <p>ในกรณีเลิกสัญญาตามกรรมธรรม์ประกันชีวิตรายใด ให้นำเงินสำรองตามวรรคแรกจำนวนที่มีอยู่สำหรับกรรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้นกลับมา รวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เลิกสัญญา</p> <p>(ข) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่นที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยต่อออกแล้ว และเงินสำรองที่กันไว้จะต้องถือเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีปีถัดไป</p> <p>*[ความใน (๑)(ก)และ(ข) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๐๒]</p> <p>(ค) เงินสำรองที่กันไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญสำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ได้กันไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจ หลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองประเภทดังกล่าวที่ปรากฏในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อนเงินสำรองส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง และได้นำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิไปแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีใด ต่อมาหากมีการตั้งเงินสำรองประเภทดังกล่าวลดลง ให้นำเงินสำรองส่วนที่ตั้งลดลงซึ่งได้ถือเป็นรายจ่ายไปแล้วนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ตั้งเงินสำรองลดลงนั้น</p> <p>*[ความใน (ค) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ.๒๕๔๐]</p>	

<p style="text-align: center;">ประมวลรัฐฎการ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัฐฎการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๒) เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง *[ความใน (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พรบ.แก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ.๒๕๒๕]</p> <p>(๓) ราชจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนาหาหรือการกุศลเว้นแต่ราชจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ และราชจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ *[ความใน (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]</p> <p>(๔) ค่ารับรองหรือค่าบริการส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง *[ความใน (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๑]</p> <p>(๕) ราชจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือราชจ่ายในการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม</p> <p>(๖) เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล *[ความใน (๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ.๒๕๒๕]</p>	<p>“(๑) ราชจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนาหา หรือการกุศล เว้นแต่ราชจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี หรือราชจ่ายในการบริจาคเงินแก่พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง หรือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองตามข้อบังคับของพรรคการเมือง ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ และราชจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ”</p>

<p style="text-align: center;">ประมวลรัชฎาการ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๖ ทวิ) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ และภาษีชื่อของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เว้นแต่ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีชื่อของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องเสียตามมาตรา ๘๒/๑๖ ภาษีชื่อที่ต้องห้ามนำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๕ (๔) หรือภาษีชื่ออื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา</p> <p>*[ความใน (๖ ทวิ) เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ.๒๕๓๔]</p> <p>(๗) การถอนเงินโดยปราศจากคำตอบแทนของผู้เป็นหุ้นส่วนใน ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล</p> <p>(๘) เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกิน สมควร</p> <p>(๙) รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีรายจ่ายจริง หรือรายจ่าย ซึ่งควรจะได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่น เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจะลงจ่าย ในรอบระยะเวลาบัญชีใด ก็อาจลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ถัดไปได้</p> <p>(๑๐) ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็น เจ้าของเองและใช้เอง</p> <p>(๑๑) ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงิน กองทุนของตนเอง</p> <p>(๑๒) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืนเนื่องจากการประกันหรือสัญญา คู่ประกันใด ๆ หรือผลขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ เว้นแต่ผลขาดทุน สุทธิยกมาไม่เกินห้าปีก่อนรอบระยะเวลาปีปัจจุบัน</p> <p>*[ความใน (๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]</p> <p>(๑๓) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ</p> <p>(๑๔) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะ</p> <p>(๑๕) ค่าซื้อทรัพย์สินและรายจ่ายเกี่ยวกับการซื้อหรือขายทรัพย์สินใน ส่วนที่เกินปกติโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p>	

<p style="text-align: center;">ประมวลรัษฎากร (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๑๖) ค่าของทรัพย์สินธรรมดาที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำ</p> <p>(๑๗) ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้าที่ตีราคาต่ำลงทั้งนี้ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๕ ทวิ</p> <p>(๑๘) รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ</p> <p>*[ความใน (๑๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๕๖]</p> <p>(๑๙) รายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว</p> <p>(๒๐) รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๑๙) ตามที่ได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา</p> <p>*[ความใน (๑๙)และ(๒๐) เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๕๖]</p> <p>*[มาตรา ๖๕ ตี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๔]</p>	<p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p>

ส่วนที่ ๓

**ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

บันทึกวิเคราะห์สรุป
ร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

1. สาระสำคัญ

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 47(7)(ค) แห่งประมวลรัษฎากร
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 65 ตี (3) แห่งประมวลรัษฎากร

2. ความจำเป็นและเหตุผลทั่วไป

เนื่องจากมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 กำหนดให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมืองมีสิทธินำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากรได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. เหตุผลเกี่ยวกับระยะเวลาในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เพื่อให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมืองมีสิทธินำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนได้ จึงควรเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับโดยเร็ว

4. ความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีตามประมวลรัษฎากร จึงไม่มีผลกระทบต่อกฎหมายอื่นแต่อย่างใด

5. การหารือส่วนราชการผู้รักษาการตามกฎหมายอื่น

ไม่มี เพราะไม่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายของส่วนราชการอื่น

6. การขอข้อมูลหรือความเห็นจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

7. ประโยชน์ของกฎหมาย

เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง หรือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง

/8. สิทธิ ...

ที่มา : สำนักกฎหมาย กรมสรรพากร

8. สิทธิและหน้าที่ของบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย

บุคคลธรรมดาหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่บริจาคเงินให้แก่พรรคการเมือง มีสิทธินำเงินที่บริจาคไปหักลดหย่อนภาษีในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิแล้วแต่กรณี

9. มาตรการควบคุมการใช้ดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ

การควบคุมดังกล่าวเป็นการควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากร เมื่อมีปัญหาหน่วยงานดังกล่าวจะใช้ดุลยพินิจและสั่งการโดยตรง

10. การวิเคราะห์ผลกระทบต่อเศรษฐกิจการเงินและงบประมาณ

เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้มีผลให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมืองมีสิทธินำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนได้ จึงอาจทำให้รัฐขาดรายได้บางส่วน

11. การเตรียมการออกกฎหมายลำดับรอง

ไม่มี

สรุปยอดเงินบริจาคพรรคการเมือง*

พรรคการเมือง	ยอดเงินบริจาค												ปี 2547	
	ปี 2541		ปี 2542		ปี 2543		ปี 2544		ปี 2545		ปี 2546		1 มกราคม - 11 พฤศจิกายน	
	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง
1. พรรคไทยรักไทย	31,307,998.00	7	12,273,995.25	29	385,723,454.00	32	6,704,110.00	38	21,636,083.34	44	30,675,440.00	34	50,437,560.00	29
2. พรรคประชาธิปัตย์	1,128,300.00	4	12,331,858.17	45	146,965,502.48	47	48,932,846.07	50	12,979,490.00	45	27,208,434.20	45	10,998,950.00	41
3. พรรคชาติไทย	-	-	5,461,600.00	26	151,472,000.00	32	748,000.00	5	11,069,000.00	4	9,780,000.00	5	10,130,000.00	6
4. พรรคชาติพัฒนา	1,500,000.00	3	6,000,000.00	12	81,000,000.00	16	52,028,000.00	22	6,000,000.00	14	8,650,000.00	16	4,010,000.00	7
5. พรรคราชฎ	-	-	-	-	18,630,000.00	6	31,650,000.00	6	2,500,000.00	3	1,300,000.00	3	-	-
6. พรรคกิจสังคม	-	-	330,000.00	3	-	-	-	-	-	-	5,000.00	1	-	-
7. พรรคความหวังใหม่	-	-	22,647,802.45	1	33,410,000.00	27	38,950,938.40	43	3,569,700.00	6	11,000.00	1	236,186.47	1
8. พรรคเพื่อฟ้าดิน (สหกรณ์)	-	-	-	-	-	-	347,500.00	9	194,100.00	9	240,000.00	12	212,000.00	10
9. พรรคเสรีธรรม	-	-	1,160,340.00	10	37,738,500.00	22	35,240,000.00	7	-	-	25,000.00	2	-	-
10. พรรคชาติประชาธิปไตย	23,205.00	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11. พรรคพลังธรรม	332,352.50	15	645,451.00	19	21,100.00	5	62,000.00	10	4,500.00	2	-	-	-	-
12. พรรคเอกภาพ	-	-	513,155.00	7	636,500.00	10	-	-	-	-	-	-	-	-
13. พรรคเสรีประชาธิปไตย	-	-	46,000.00	11	15,700.00	7	36,680.00	2	-	-	-	-	-	-
14. พรรคศรีท้าวประชาชน	-	-	40,000.00	2	220,000.00	8	-	-	-	-	-	-	-	-
15. พรรคอำนาจประชาชน	-	-	51,200.00	1	-	-	18,200.00	1	-	-	-	-	-	-
16. พรรคประชากรไทย	-	-	-	-	6,633,000.00	3	800,000.00	1	-	-	-	-	-	-
17. พรรคเกษตรมหาชน	-	-	-	-	414,099.00	4	-	-	-	-	-	-	-	-
18. พรรคก้าวหน้า	-	-	-	-	30,000.00	1	-	-	-	-	-	-	-	-
19. พรรคถิ่นไทย	-	-	-	-	2,777,820.00	6	420,000.00	3	-	-	-	-	-	-

พรรคการเมือง	ยอดเงินบริจาค												ปี 2547	
	ปี 2541		ปี 2542		ปี 2543		ปี 2544		ปี 2545		ปี 2546		1 มกราคม - 11 พฤศจิกายน	
	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง	จำนวนเงิน	ครั้ง
20. พรรคไทยมหารัฐ	-	-	-	-	729,000.00	3	1,226,520.00	11	-	-	-	-	-	-
21. พรรครักสามัคคี	-	-	-	-	-	-	50,000.00	1	-	-	-	-	-	-
22. พรรคพัฒนาไทย	-	-	-	-	-	-	2,800.00	2	-	-	-	-	-	-
23. พรรคโบราณรักษ์	-	-	-	-	-	-	1,300.00	2	-	-	-	-	-	-
24. พรรคไทยรวมพลัง	-	-	-	-	-	-	11,111.00	1	-	-	-	-	-	-
25. พรรคสร้างสรรค์ไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	15,000.00	1	-	-	-	-
26. พรรคเผ่าไท	-	-	-	-	-	-	-	-	1,200.00	1	-	-	-	-
27. พรรคมวลชน	-	-	-	-	-	-	-	-	12,000.00	1	-	-	9,000.00	1
28. พรรคแก้ปัญหาชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	40,000.00	2	-	-
29. พรรคตันตระกูลไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5,000,000.00	1	1,648,000.00	22
30. พรรคธัมมาธิปไตย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8,000.00	2
31. พรรคเกษตรไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	100.00	1
32. พรรคชาติประชาธิปไตย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2,400,000.00	2
33. พรรครักษ์แผ่นดินไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	38,500.00	2
รวม	34,291,855.50	35	61,501,401.87	166	866,416,675.48	229	217,230,005.47	214	57,981,073.34	130	82,934,874.20	122	80,128,296.47	124

๓๓

* ที่มา : คณะกรรมการการเลือกตั้ง ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2547

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

บทนำ : เงินบริจาคให้พรรคการเมือง

คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ได้รายงานผลการบริจาคเงินเข้าพรรคการเมืองในรอบ 6 เดือนแรกของปี 2547 ทั้งนี้เป็นตาม พ.ร.บ.พรรคการเมือง พ.ศ. 2541 ซึ่งอนุญาตให้มีการบริจาคแก่พรรคการเมืองได้โดยเปิดเผย สรุปรวมพรรคการเมือง 3 พรรคแรกตามลำดับคือ พรรคไทยรักไทย 38,170,000 บาท พรรคประชาธิปัตย์ 6,110,000 บาท และพรรคชาติไทย 6,000,000 บาท โดยผู้บริจาคให้พรรคประชาธิปัตย์จาก ส.ส.และสมาชิกพรรค ผู้บริจาคให้พรรคชาติไทยส่วนใหญ่จากหัวหน้าพรรค แต่สำหรับผู้บริจาคให้พรรคไทยรักไทยเป็นที่น่าสังเกต ว่ามาจากกลุ่มธุรกิจทั้งหมด

ผู้บริจาคให้พรรคไทยรักไทยแยกออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 4 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มบริษัทประกันภัย กลุ่มผู้ส่งออกข้าวและกาแฟ กลุ่มผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มอื่น ๆ โดยมีรายชื่อที่น่าสนใจ ในแต่ละกลุ่มดังนี้ กลุ่มบริษัทประกันภัย ได้แก่ บริษัทมิตรแท้ประกันภัย บริษัทประกันภัยไทยวิวัฒน์ บริษัทนวกิจประกันภัย บริษัทกรุงเทพประกันภัย บริษัทวิริยะประกันภัย บริษัทสัมพันธ์ประกันภัย บริษัทไทยพาณิชย์ประกันภัย บริษัทบางกอกสหประกันภัย กลุ่มผู้ส่งออกข้าวและกาแฟ ได้แก่ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวต่างประเทศ กลุ่มไชยพรคำข้าว บริษัทเพชรจินตออะกรี เทรดิง บริษัทนครหลวงคำข้าว เอสทีซีกรุ๊ป กลุ่มโรงสีไฟมุยฮวดเส็ง บริษัทพงษ์ลาภคำข้าว นายกสมาคมผู้ส่งออกกาแฟ

กลุ่มผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ บริษัทเอสต้าแลนด์ บริษัทโนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ บริษัทเศรษฐีวรรณกรู๊ป และผู้บริจาคอื่นได้แก่ นางพร้อมสุข สินเจริญสุข 2 ล้านบาท นางจิตติมา เฉลิมวุฒิพันธ์ 1 ล้านบาท การบริจาคดังกล่าวให้พรรคไทยรักไทยส่วนใหญ่เข้ามาในช่วงเดือนพฤษภาคม 2547 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็น 1 ในรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ

การบริจาคให้แก่พรรคการเมืองได้กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. พรรคการเมือง มาตรา 45 มาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 โดยไม่จำกัดจำนวนที่บริจาค ทั้งนี้เพื่อให้พรรคการเมืองมีเงินทุนในการดำเนินการทางการเมือง นอกเหนือจากที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐโดยผ่านคณะกรรมการการเลือกตั้ง อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตว่าพรรคการเมืองที่เป็นพรรครัฐบาลอยู่ในฐานะได้เปรียบ จนบางครั้งอดเคลือบแคลงไม่ได้ว่าเป็นการบริจาคให้โดยบริสุทธิ์ใจและเต็มใจมากน้อยแค่ไหน หรือว่าเป็นเพราะหวังผลเพื่อให้ธุรกิจของตนเองราบรื่น ซึ่งหากเป็นอย่างที่กล่าวก็นับว่าเป็นเรื่องไม่น่าถูกต้องนัก.--จบ--

ทรท.ยื่นเงินบริจาคโปร่งใส

กรณีนี้ กรม.มีมติเห็นชอบให้ผู้ที่มีบริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมือง สามารถนำไปใช้หักลดภาษีได้ ซึ่งมีบางฝ่ายไม่เห็นด้วย โดยตั้งข้อสังเกตว่า เงินบริจาคให้พรรคไทยรักไทยส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจ ขนาดยักษ์ของประเทศนั้น นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ โฆษกพรรคไทยรักไทย กล่าวว่า ในต่างประเทศมีการจำกัดเพดานเงินบริจาคให้พรรคการเมือง แต่ก็มีกรณีการลักลั่นบริจาคเงินให้พรรคโดยไม่มีการตรวจสอบ ฉะนั้นเมื่อแก้ไขจุดหนึ่งก็อาจเกิดปัญหาอีกจุดหนึ่งได้ เข้าใจว่า กกต.ดูแลเรื่องนี้อยู่แล้ว ส่วนที่มีแต่นักธุรกิจขนาดใหญ่ของประเทศ บริจาคเงินสนับสนุนพรรคไทยรักไทย จนมีคนมองกันว่าอาจมีการเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มธุรกิจของผู้บริจาคเงิน และเปิดช่องให้ผู้บริจาคเงินจำนวนมากเข้ามาควบคุมการทำงานของพรรคนั้น ส่วนตัวเห็นว่าไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น เพราะพรรคไทยรักไทยเปิดโอกาสให้สมาชิกพรรคทุกคน บริจาคเงินสนับสนุนกิจกรรมทางการเมือง โดยไม่จำกัดวงเงิน แม้แต่สมาชิกระดับรากหญ้าก็บริจาคเงินช่วยเหลือพรรคได้ สำหรับคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ภริยานายกฯนั้น แม้จะเป็นผู้บริจาคเงินรายใหญ่ให้พรรคไทยรักไทย แต่คุณหญิงก็ไม่เคยเข้ามาแทรกแซงการทำงาน--จบ--

ที่มา: <http://www.thairath.co.th>

กกต.สรุปเงินยอดบริจาค-ทรท.แชมป์

เมื่อวันที่ 18 ม.ค. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ได้สรุปยอดเงินบริจาคพรรคการเมืองประจำปี 46 ปรากฏว่า ตลอดทั้งปีมีผู้บริจาคเงินให้กับพรรคการเมืองรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 82,634,874.20 บาท โดยอันดับ 1 พรรคไทยรักไทย 30,674,440 บาท ตามมาด้วยพรรคประชาธิปัตย์ 27,208,434 บาท พรรคชาติไทย 9,780,000 บาท พรรคชาติพัฒนา 8,650,000 บาท พรรคตันตระกุลไทย 5,000,000 บาท พรรคราชฎ 1,300,000 บาท พรรคเพื่อฟ้าดิน 240,000 บาท พรรคเสรีธรรม 25,000 บาท พรรคความหวังใหม่ 11,000 บาท

ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าการบริจาคเงินให้กับแต่ละพรรคการเมืองส่วนใหญ่ผู้บริจาคจะเป็นแกนนำ และสมาชิกพรรคเป็นส่วนใหญ่ แต่ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ยังคงรูปแบบการบริจาคเงินเข้าพรรคด้วยการหักเงินเดือนส.ส.ทุกเดือน ร่วมกับการเปิดรับบริจาคจากบุคคลทั่วไป และแกนนำพรรคด้วย ขณะที่พรรคตันตระกุลไทยมีทุนบริจาคประเดิม 5 ล้านบาท มาจากตัวของนายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ หัวหน้าพรรคเอง

อย่างไรก็ตามจากสถิติการรับบริจาคเงินของพรรคการเมืองนับตั้งแต่พ.ร.บ.พรรคการเมืองมีผลใช้บังคับในปี 41 จนถึงปัจจุบัน พบว่าการบริจาคในปี 43 โดยเฉพาะช่วง 6 เดือนก่อนมีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 6 ม.ค. 44 มีจำนวนสูงที่สุดถึง 866,416,675.48 บาท โดยเฉพาะกรณีของคุณหญิงพจมาน บริจาคเข้าพรรคสูงถึง 100 ล้านบาท - ข่าวสด หน้า 3 ---จบ--

ที่มา: <http://www.matichon.co.th/khaosod>

รัฐบาลแก้ไขกม. ลดหย่อนภาษี นักบุญการเมือง

กรุงเทพฯ--11 มี.ค.--โพสต์ทูเดย์

โพสต์ทูเดย์ — รัฐบาลเตรียมลดหย่อนภาษีผู้บริจาคเงินให้พรรคการเมือง

แหล่งข่าวจากทำเนียบรัฐบาล เปิด เผยว่า ที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีคณะที่ 7 ได้เห็นชอบให้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อเปิดโอกาส ให้บุคคลธรรมดาที่บริจาคเงินให้แก่พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองตามข้อบังคับของพรรคการเมือง สามารถนำเงินบริจาคมาหักเป็นค่าลดหย่อนในการคำนวณภาษีได้ แต่ไม่เกิน 10% ของเงินได้พึงประเมินหลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่น

ส่วนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่บริจาคเงินให้แก่พรรคการเมือง สามารถนำเงินบริจาคมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ แต่เมื่อรวมกับรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการ สาธารณประโยชน์แล้ว จะต้องไม่เกิน 2% ของกำไรสุทธิ

นายสมบัติ ชำรงค์ชัยวงศ์ อาจารย์ คณะรัฐศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) กล่าวว่า การนำเงินบริจาคพรรคการเมืองไปคิดหักภาษีได้นั้นถือเป็นเรื่องสากลที่ทำกันทั่วโลก อันจะทำให้เกิดความโปร่งใสขึ้นในวงการเมือง เพราะต้องยอมรับในทางการเมืองนั้น จำเป็นจะต้องใช้เงิน และจะเป็นการสนับสนุนให้คนที่มีความมุ่งมั่น ตั้งใจทำงาน แต่ไม่มีเงินได้มีโอกาสเข้ามาทำงานเพื่อประเทศชาติ

นายพิภพ ชงไชย ที่ปรึกษาคณะ กรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.) กล่าวว่า เห็นด้วยกับแนวคิด ดังกล่าว เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ควรจะให้มีการตรวจสอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เพื่อให้เกิดความโปร่งใส โดยพิจารณาให้เฉพาะพรรคการเมือง ที่มีพฤติกรรมที่ดี ไม่มีประวัติการหาเงินที่ไม่ถูกต้อง และจะต้องไม่มีนักการเมืองที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม--จบ--

กลุ่มนายทุนหวังน้ำบ่อหน้าแห่บริจาคให้พรรครัฐบาล

กรุงเทพฯ-05 ส.ค.--โพสต์ทูเดย์

โพสต์ทูเดย์ — กลุ่มธุรกิจแห่บริจาคเงินให้พรรครัฐบาล เพราะหวังผลประโยชน์ตอบแทน

นายสมบัติ ชำรงค์ชัยวงศ์ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) กล่าวว่า เป็นเรื่องปกติที่กลุ่มธุรกิจจะให้ การสนับสนุนกับพรรครัฐบาลมากกว่าพรรคฝ่ายค้าน เพื่อให้ได้รับการเอื้อประโยชน์ตอบแทน ไม่ว่าจะผ่านทางตรงหรือทางอ้อม แต่ในครั้งนี้นักพรรคไทยรักไทยได้รับเงินบริจาคมากกว่าพรรคอื่นเป็นจำนวนมาก เพราะเป็นที่ชัดเจนว่า ในการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรคไทยรักไทยจะได้เป็นรัฐบาลอีกสมัย ทำให้กลุ่มทุนไม่ต้องลงทุนกระจัดกระจายไปเหมือนในอดีตที่มีพรรคร่วมรัฐบาลหลายพรรค

อาจารย์นิต้า กล่าวอีกว่า สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะการเมืองไทยยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร ทำให้กลุ่มธุรกิจต้องแสดงความมีน้ำใจต่อพรรคการเมือง เพื่อให้ได้รับการสนับสนุน

นายสมบัติ กล่าวต่อว่า เรื่องเงินบริจาคพรรคการเมืองไม่ค่อยน่าเป็นห่วง เพราะมีหลักฐานปรากฏชัดเจน แต่ที่น่าเป็นห่วงเงินที่ใช้จ่ายจริงๆ ในการเลือกตั้ง ซึ่งหากคิดแล้วตกประมาณ 2-3 หมื่นล้านบาท โดยเฉพาะช่วงนี้ที่มีการเจรจาซื้อตัว ส.ส. เป็นจำนวนมาก แม้จะไม่มีมีการยอมรับว่าทำจริง เพราะเป็นเรื่องผิดกฎหมาย แต่ก็เชื่อว่าเกิดขึ้นจริง

ด้าน นายสุริชัย หวันแก้ว อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า ยอดตัวเลขที่เอกชนบริจาคให้พรรคไทยรักไทยซึ่งสูงกว่าพรรคอื่นเป็นจำนวนมากนั้น เป็นการสะท้อน ภาพของการเมืองที่ไม่ค่อยดี เพราะอาจจะทำให้พรรคการเมืองขนาดเล็กที่มีเงินบริจาค่น้อย ต้องผันตัวเองไปพึ่งกับพรรคใหญ่ เป็นการหลอมรวมกลุ่มอำนาจมากขึ้น แทนที่จะเป็นการกระจายอำนาจ และอาจจะส่งผลต่อไปถึงการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนพรรคการเมืองลดลง

นายสุจินต์ หวังหลี ประธานกรรมการบริหาร บริษัท นวกิจประกันภัย กล่าวถึงการบริจาคเงินสนับสนุนพรรคไทยรักไทย 2 ล้านบาทว่า เป็นการบริจาคในนามส่วนตัว และทำอย่างเปิดเผย จึงใช้ชื่อตัวเอง เพราะไม่ได้ทำอะไรเสียหาย และในระบอบประชาธิปไตย หากชอบนโยบายพรรคการเมืองไหน ก็สามารถให้การสนับสนุนพรรคนั้นได้

นายสุขเทพ จันทศรีชวาลา ประธานกรรมการบริหารและกรรมการผู้จัดการ บริษัท มิตรแท้ประกันภัย กล่าวว่า เป็นการบริจาคด้วยความ เสนหา ไม่เกี่ยวกับบริษัท และไม่ได้ถูกบังคับ หรือได้ผลประโยชน์ตอบแทนจากการบริจาค และที่ผ่านมาก็ได้ให้การสนับสนุนเงินบริจาคให้กับ พรรคการเมืองมาตลอด เพราะเป็นนักธุรกิจ การ สนับสนุนพรรคการเมืองถือเป็นเรื่องปกติ

นายจีรพันธ์ อัคระชนกุล กรรมการผู้อำนวยการ บริษัท ประกันภัยไทยวิวัฒน์ กล่าวว่า การบริจาคเงินในครั้งนี้จึงไม่ได้เป็นการบริจาคเพื่อหวังประโยชน์ทางธุรกิจ แต่เป็นการสนับสนุนให้พรรคการเมืองที่ทำประโยชน์ให้ประเทศชาติ ให้สามารถพัฒนาประเทศต่อไป--จบ--

ภาคผนวก

:

๑ ประมวลรัษฎากร

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔)

- ลักษณะ ๑ ข้อความเบื้องต้น

- หมวด ๓ ภาษีเงินได้

ส่วนที่ ๑ ข้อความทั่วไป

ส่วนที่ ๒ การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา

ส่วนที่ ๓ การเก็บภาษีจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(เสนอโดยคณะรัฐมนตรี)

๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว)

(๑)

พระราชบัญญัติ
ให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร
พุทธศักราช ๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)
อาทิตยทิพอาภา
พล.อ.เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรตราประมวลรัษฎากรเพื่อ
ปรับปรุงการรัษฎากรตามหลักความเป็นธรรมแก่สังคม

จึงมีพระราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติ
แห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๕๕๑”

มาตรา ๒* ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
พุทธศักราช ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

*[รก.๒๕๕๒/๕๖/๑/๑ เมษายน ๒๕๕๒]

มาตรา ๓ ให้ใช้ประมวลรัษฎากรตามที่ตราไว้ต่อท้ายพระราช
บัญญัตินี้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๒ เป็นต้นไป
เว้นแต่บทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๖ ว่าด้วยอากรแสตมป์นั้น ให้ใช้เป็น
กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๔ นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๕๖๘
- (๒) พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา ร.ศ.๑๑๙
- (๓) พระราชบัญญัติลักษณะการเก็บภาษีที่ไร่อ้อย พุทธศักราช ๒๕๖๔
- (๔) พระราชบัญญัติเปลี่ยนวิธีเก็บภาษียา ร.ศ.๑๑๙

(๕) ประกาศพระราชทานยกเงินอากรสวนใหญ่ต่างเก่าและเดิน
สำรวจต้นผลไม้ใหม่ สำหรับเก็บเงินอากรสวนใหญ่ รัตนโกสินทร์ศก ๑๓๐

(๖) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๗) พระราชบัญญัติภาษีการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๘) พระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย
พุทศักราช ๒๔๗๖

(๙) บรรดาพิกัดอัตรา ข้อบังคับ กฎ ประกาศ และบทกฎหมายอื่น
ซึ่งออกเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหรือดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าว

และนับตั้งแต่วันใช้บทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๖ แห่งประมวล
รัษฎากรว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พุทธศักราช
๒๔๗๕ กับบรรดาพิกัดอัตรา ข้อบังคับ กฎ และบทกฎหมายอื่น ซึ่งออกเพื่อแก้ไข
เพิ่มเติมหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัตินั้น

มาตรา ๕ บรรดาพระราชบัญญัติ ประกาศ พิกัดอัตรา ข้อบังคับ
กฎ และบทกฎหมายที่ให้ยกเลิกตามความในมาตรา ๕ วรรคแรกนั้น ยังคง
ให้ใช้บังคับได้ในการเก็บภาษีอากรจำนวนพุทศักราชต่าง ๆ ก่อนใช้ประมวล
รัษฎากร

ส่วนพระราชบัญญัติ พิกัดอัตรา ข้อบังคับ กฎ และบทกฎหมาย ที่ให้
ยกเลิกตามความในมาตรา ๕ วรรคสุดท้าย ก็ยังคงให้ใช้บังคับได้ในการเก็บ
อากรที่จะพึงเรียกเก็บได้ก่อนใช้บทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๖ แห่งประมวล
รัษฎากรว่าด้วยอากรแสตมป์

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประมวลรัษฎากร

ลักษณะ ๑

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ กฎหมายนี้ให้เรียกว่า “ประมวลรัษฎากร”

มาตรา ๒* ในประมวลรัษฎากรนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประมวลรัษฎากรนี้

“อธิบดี”* หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย”

*[บทนิยามนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๗]

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า รวมถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“อำเภอ” หมายความว่า นายอำเภอ สมุหบัญชีอำเภอ หรือสมุหบัญชีเขต

“นายอำเภอ” หมายความว่า รวมถึงหัวหน้าเขต และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย

“ที่ว่าการอำเภอ” หมายความว่า รวมถึงที่ว่าการเขต และที่ว่าการกิ่งอำเภอด้วย

“องค์การของรัฐบาล” หมายความว่า องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล และกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความว่า รวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลด้วย

“ประเทศไทย” หรือ “ราชอาณาจักร”* หมายความว่า รวมถึงเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทยตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไป และตามความตกลงกับต่างประเทศด้วย”

*[บทนิยามนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๒๐]

มาตรา ๓* บรรดารัษฎากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรนี้ จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี้ได้ คือ

(๑) ลดอัตรา หรือยกเว้นเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ กิจการ

หรือสภาพของห้องที่บางแห่งหรือทั่วไป

(๒) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญาหรือตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกันกับนานาประเทศ

(๓) ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล องค์การ ศาสนา หรือองค์การการกุศลสาธารณะ

การลดหรือยกเว้นตาม (๑) (๒) และ (๓) นั้น จะตราพระราชกฤษฎีกายกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้

*[มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๙๖]

มาตรา ๓ ทวิ* ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียวในความผิดต่อไปนี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๑๓ คือ

(๑) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครให้เป็นอำนาจของอธิบดี ถ้าเกิดในจังหวัดอื่นให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) ความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกเกินหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งโทษจำคุกเกินหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดี อธิบดีกรมการปกครองและอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ถ้าผู้ต้องหาใช้ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้ต้องหาไม่ถูกฟ้องร้องต่อไป ในกรณีแห่งความผิดนั้น

ถ้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งเห็นว่าไม่ควรใช้อำนาจเปรียบเทียบ หรือเมื่อเปรียบเทียบแล้ว ผู้ต้องหาไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดให้ดำเนินการฟ้องร้องต่อไป และในกรณีนี้ห้ามมิให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามกฎหมายอื่นอีก

*[มาตรา ๓ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕]

มาตรา ๓ ตริ* บุคคลใดจะต้องเสียเงินเพิ่มภาษีอากรตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรนี้และบุคคลนั้นยินยอมและชำระเงินเพิ่มภาษีอากรตาม

หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มครองคนนั้นมิให้ต้อง
รับผิดชอบเงินเพิ่มภาษีอากร

*[มาตรา ๓ ตีร เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๙๔]

มาตรา ๓ จัตวา* ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรกำหนดให้
บุคคลไปเสียภาษีอากร ณ ที่ว่าการอำเภอ รัฐมนตรีจะประกาศในราชกิจจานุ
เบกษากำหนดให้ไปเสีย ณ สำนักงานแห่งอื่นก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ การเสีย

ภาษีอากรนั้นให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงิน ซึ่งหัวหน้า
สำนักงานแห่งนั้นได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว

*[มาตรา ๓ จัตวา เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๙๔]

มาตรา ๓ เบญจ* เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าการหลีกเลี่ยงการเสีย
ภาษีอากร ให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงาน
สรรพากรเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใดเพื่อทำการตรวจค้น ยึดหรือ
อายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวกับ หรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับ
ภาษีอากรที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ
สรรพากรเขต มีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคหนึ่ง สำหรับในเขตท้องที่
จังหวัดหรือเขตนั้น

การทำการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องทำในระหว่างเวลา
พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบ
กิจการนั้น

*[มาตรา ๓ เบญจ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๓ ฉ* บรรดาบัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ซึ่ง
เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีอากรที่จะต้องเสีย ถ้าทำเป็นภาษา
ต่างประเทศ เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้บุคคลใด
ที่มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จภายในเวลาที่สมควรก็ได้”

*[มาตรา ๓ ฉ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๙๖]

มาตรา ๓ สัตต* เพื่อประโยชน์แห่งการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร การตรวจสอบและรับรองบัญชี จะกระทำได้ก็แต่โดยบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

บุคคลที่จะขอใบอนุญาตจากอธิบดีตามความในวรรคก่อน ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี บุคคลใดได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว ถ้าฝ่าฝืนระเบียบที่อธิบดีกำหนด อธิบดีอาจพิจารณาสั่งถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้จะใช้บังคับในเขตจังหวัดใด ให้อธิบดีประกาศโดยอนุมัติรัฐมนตรี

การประกาศ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

*[มาตรา ๓ สัตต เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๕๖]

มาตรา ๓ อัญฐ* กำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการหรือแจ้งรายการต่าง ๆ ก็ดี กำหนดเวลาการอุทธรณ์ก็ดี หรือกำหนดเวลาการเสียภาษีอากรตามที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรนี้ก็ดี ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมิได้อยู่ในประเทศไทย หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นเป็นการสมควรจะให้ขยายหรือให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้ กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรนี้ เมื่อรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลานั้นออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

*[มาตรา ๓ อัญฐ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๕๖]

มาตรา ๓ นว* ผู้ใดรู้อยู่แล้วไม่อำนวยความสะดวกหรือขัดขวางเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ ตามความในมาตรา ๓ เบญจ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

*[มาตรา ๓ นว เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๕๖]

มาตรา ๓ ทศ* ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๓ ฉ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๗)

*[มาตรา ๓ ทศ. เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๙๖]

มาตรา ๓ เอกาทศ* เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรตาม
ประมวลรัษฎากร อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร และ
ผู้มีหน้าที่จ่ายเงินได้มีและใช้เลขประจำตัวในการปฏิบัติการ ตามประมวล
รัษฎากรได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ โดยอนุมัติรัฐมนตรี
การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

*[มาตรา ๓ เอกาทศ. แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๓ ทวาทศ* ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตาม
ความในมาตรา ๓ เอกาทศ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

*[มาตรา ๓ ทวาทศ. แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐
พ.ศ.๒๕๒๐]

มาตรา ๓ เทรส* ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี
ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ซึ่งไม่มี
หน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามลักษณะ ๒ หักภาษี ณ ที่จ่ายตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข
และอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ในการนี้ให้นำมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓
มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

*[มาตรา ๓ เทรส. แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๑]

มาตรา ๓ จตุทศ* ในกรณีที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามบทบัญญัติแห่ง
ประมวลรัษฎากร ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งก่อน
ไม่ว่าการจ่ายนั้นจะเกิดขึ้นจากคำสั่งหรือคำบังคับของศาลหรือตามกฎหมาย
หรือเหตุอื่นใดก็ตาม

*[มาตรา ๓ จตุทศ. แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๒๖]

มาตรา ๔* ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
ประมวลรัษฎากรนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและ
เจ้าพนักงานอื่นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษากับออกกฎกระทรวง

(๑) ให้ใช้หรือให้ยกเลิกแสดมภ์โดยกำหนดให้นำมาแลกเปลี่ยนกับ
แสดมภ์ที่ใช้ได้ภายในเวลาและเงื่อนไขที่กำหนดแต่ต้องให้เวลาไม่น้อยกว่า

หกสิบวัน

(๒) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรนี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

*[มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ.๒๕๑๓]

มาตรา ๔ ทวิ* คนต่างด้าวผู้ใดจะเดินทางออกจากประเทศไทย ต้องเสียภาษีอากรที่ค้างชำระและหรือที่จะต้องชำระ แม้จะยังไม่ถึงกำหนดชำระ หรือจัดหาประกันเงินภาษีอากรให้เสร็จสิ้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรนี้ก่อนออกเดินทาง

*[มาตรา ๔ ทวิ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๔ ตรี* ให้คนต่างด้าวซึ่งจะเดินทางออกจากประเทศไทย ยื่นคำร้องตามแบบที่อธิบดีกำหนด เพื่อขอรับใบผ่านภาษีอากรภายในกำหนดเวลาไม่เกินสิบห้าวันก่อนออกเดินทาง ไม่ว่ามีเงินภาษีอากรที่ต้องชำระหรือไม่ การยื่นคำร้องตามความในวรรคก่อน ถ้าผู้ยื่นคำร้องมีภูมิลำเนาหรือพักอยู่ในเขตจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรีให้ยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ถ้ามีภูมิลำเนาหรือพักอยู่ในเขตจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

คนต่างด้าวผู้ใดไม่ยื่นคำร้องขอรับใบผ่านภาษีอากรตามความในวรรคก่อน หรือยื่นคำร้องแล้วแต่ยังไม่ได้รับใบผ่านภาษีอากร เดินทางออกจากประเทศไทยหรือพยายามเดินทางออกจากประเทศ นอกจากจะมีความผิดตามบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรนี้ ให้คนต่างด้าวผู้นั้นเสียเงินเพิ่มร้อยละ ๒๐ ของเงินภาษีอากรที่จะต้องเสียทั้งสิ้นอีกด้วย เงินเพิ่มตามมาตรานี้ให้ถือเป็นค่าภาษีอากร

*[มาตรา ๓ ตรี เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๔ จัตวา* บทบัญญัติมาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ตรี ไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวผู้เดินทางผ่านประเทศไทย หรือเข้ามา และอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะรวมกันไม่เกินเก้าสิบวันในปีภาษีใด โดยไม่มีเงินได้พึงประเมิน หรือคนต่างด้าวที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมาตรา

*[มาตรา ๔ จัตวา แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๗]

มาตรา ๔ เบญจ* ให้ผู้รับคำร้องตามมาตรา ๔ ตริ ตรวจสอบว่า ผู้ยื่นคำร้องมีภาษีอากรที่จะต้องเสียตามมาตรา ๔ ทวิ หรือไม่ ถ้าไม่มีก็ให้ออกใบผ่านภาษีอากรตามแบบที่อธิบดีกำหนดให้แก่ผู้ยื่นคำร้อง

ถ้าในการตรวจสอบตามความในวรรคก่อนปรากฏว่า ผู้ยื่นคำร้องมีเงินภาษีอากรที่ต้องเสียตามมาตรา ๔ ทวิ และผู้ยื่นคำร้องได้นำเงินภาษีอากรมาชำระครบถ้วนแล้วก็ดี หรือไม่อาจชำระได้ทั้งหมดหรือได้ชำระแต่บางส่วน และผู้ยื่นคำร้องได้จัดหาผู้ค้ำประกันหรือหลักประกันที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นสมควรมาเป็นประกันเงินค่าภาษีอากรนั้นแล้วก็ดี ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกใบผ่านภาษีอากรให้

*[มาตรา ๔ เบญจ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๔ ฉ* ในกรณีที่ผู้รับคำร้องตามมาตรา ๔ ตริ พิจารณาเห็นว่า ผู้ยื่นคำร้องมีเหตุผลสมควรจะต้องเดินทางออกจากประเทศไทยเป็นการรีบด่วน และชั่วคราว และผู้ยื่นคำร้องมีหลักประกันหรือหลักทรัพย์อยู่ในประเทศไทย พอคุ้มค่าภาษีอากรที่ค้าง หรือที่ต้องชำระ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกใบผ่านภาษีอากรให้

*[มาตรา ๔ ฉ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๔ สัตต* ภายใต้บังคับมาตรา ๔ อัฐ ในใบผ่านภาษีอากรให้มีอายุใช้ได้สิบห้าวันนับแต่วันออก ถ้ามีการขอต่ออายุใบผ่านภาษีอากรก่อนสิ้นอายุ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะต่ออายุให้อีกสิบห้าวันก็ได้

*[มาตรา ๔ สัตต เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๔ อัฐ* คนต่างด้าวซึ่งมีความจำเป็นต้องเดินทางเข้าออกประเทศไทยเป็นปกติธุระเกี่ยวกับการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพจะยื่นคำร้องต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณีขอให้ออกใบผ่านภาษีอากรให้ใช้เป็นประจำก็ได้ ถ้าผู้รับคำร้องพิจารณาเห็นว่าคนต่างด้าวนั้นมีความจำเป็นดังที่ร้องขอ และมีหลักประกันหรือหลักทรัพย์อยู่ในประเทศไทย พอคุ้มค่าภาษีอากรที่ค้างหรือที่จะต้องชำระแล้วจะออกใบผ่านภาษีอากรให้ตาม

แบบที่อธิบดีกำหนดก็ได้ ใบผ่านภาษีอากรเช่นว่านี้ให้มีกำหนดเวลาใช้ได้ตามที่
ระบุในใบผ่านภาษีอากรนั้น แต่ต้องไม่เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก
* [มาตรา ๔ อัญญา เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๔ นว* คนต่างด้าวผู้ใดเดินทางออกจากประเทศไทย โดย
ไม่มีใบผ่านภาษีอากร ซึ่งต้องมีตามความในประมวลรัษฎากรนี้ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ
คนต่างด้าวผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษ
เช่นเดียวกัน

* [มาตรา ๔ นว เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๔ ทศ* ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งให้ดอกเบียแก่
ผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากรในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของ
เงินภาษีอากรที่ได้รับคืนโดยไม่คิดทบต้นทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ดอกเบียที่ให้ตามวรรคหนึ่ง มิให้เกินกว่าจำนวนเงินภาษีอากรที่ได้
รับคืนและให้จ่ายจากเงินภาษีอากรที่จัดเก็บได้ตามประมวลรัษฎากรนี้”

* [มาตรา ๔ ทศ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ.๒๕๒๕]

หมวด ๓
ภาษีเงินได้

ส่วน ๑
ข้อความทั่วไป

มาตรา ๓๘ ภาษีเงินได้นี้อยู่ในประเภทภาษีอากรประเมิน และให้เจ้าพนักงานประเมินเป็นผู้ประเมินเกี่ยวกับภาษีในหมวดนี้

มาตรา ๓๙ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เงินได้พึงประเมิน”* หมายความว่าเงินได้อันเข้าลักษณะพึงเสียภาษีในหมวดนี้ เงินได้ที่กล่าวนี้ให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ตามมาตรา ๕๐ และเครดิตภาษีตามมาตรา ๕๗ ทวิ ด้วย

*[บทนิยามนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๗]

“บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน”* หมายความว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตั้งแต่สองนิติบุคคลขึ้นไปซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลหนึ่งเป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่ง

(๒) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน ซึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลหนึ่งมีมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งมีมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด

(๓) นิติบุคคลหนึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด หรือ

(๔) บุคคลเกินกว่ากึ่งจำนวนกรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วน ซึ่งมีอำนาจจัดการในนิติบุคคลหนึ่ง เป็นกรรมการหรือเป็นผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการในอีกนิติบุคคลหนึ่ง

“ปีภาษี”* หมายความว่า ปีประติทิน

*[บทนิยามนี้ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ.๒๕๐๒]

“บริษัทจดทะเบียน”* หมายความว่า บริษัทจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

“บริษัทจัดการกิจการลงทุน”* หมายความว่า บริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจัดการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน

“กองทุนรวม”* หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งเข้าร่วมในกองทุนซึ่งจัดตั้งและดำเนินการโดยบริษัทจัดการกิจการลงทุนตามโครงการในการประกอบกิจการจัดการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน

*[บทนิยามนี้ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๑)

พ.ศ.๒๕๑๗]

“บริษัทเงินทุน”* หมายความว่า บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน

*[บทนิยามนี้ เพิ่มความโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐

พ.ศ.๒๕๒๐]

“บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล”* หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึง

(๑) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้าหรือหากำไรโดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตาม

กฎหมายของต่างประเทศ

(๒) กิจการร่วมค้า ซึ่งได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้า หรือหากำไรระหว่างบริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือนิติบุคคลอื่น

(๓)* มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึง มูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๗ (๗) (ข)

(๔)* นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

*[บทนิยามนี้เพิ่มความโดยพระราชกำหนด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยความใน (๓) เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และความใน (๔) เพิ่มความโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙]

“ขาย”* หมายความรวมถึง ขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้ โอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด และไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึง

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ให้ หรือโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีใช้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และราคาหรือมูลค่าตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) การโอนโดยทางมรดกให้แก่ทายาทซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์

“ราคาขาย”* หมายความรวมถึง ราคาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนดตามมาตรา ๕๙ ทวิ

“สิทธิครอบครอง”* หมายความถึง สิทธิครอบครองในการถือครองอสังหาริมทรัพย์

*[บทนิยามนี้ เพิ่มความโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕]

ส่วน ๒

การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา

มาตรา ๔๐* เงินได้พึงประเมินนั้นคือ เงินได้ประเภทดังต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้ออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าว ไม่ว่าในทอดใด

(๑) เงินได้เนื่องจากกรจ้งแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้งแรงงาน

(๒) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการ รับทำงานให้ ไม่ว่าจะ เป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุน ในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้ จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงาน ที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรืองานที่ รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

*[ความในมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๗]

(๓) ค่าแห่งกุตวิลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือ เงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพันธกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือ คำพิพากษาของศาล

*[ความใน (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

(๔) เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ย ตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะ มีหลักประกันหรือไม่ ดอกเบี้ย เงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ ปีโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิ ในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่าย ครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน กับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่ได้จากการให้กู้ยืมหรือจาก สิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

*[ความใน (๔)(ก) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ.๒๕๓๔]

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใด ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มี กฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริม

เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของ
กำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้
ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

*[ความใน (๔)(ข) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๒๕]

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่บุตร
ชอบด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสามีภริยา
ของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็น
เงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปี
ภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือของมารดา
ผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกัน
*ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
ซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ด้วยโดยอนุโลม

*[ความในวรรคนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๒๓]

* (ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัท หรือ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

* (ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วน
ที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กักไว้รวมกัน

* (จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจาก
กำไรที่ได้มาหรือเงินที่กักไว้รวมกัน

* (ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ควบเข้ากัน หรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

*[ความใน (ค)(ง)(จ)และ(ฉ)แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๔๖]

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือ
โอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตีราคาเป็น
เงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

*[ความใน (ช) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๕)* เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ข) การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สิน

ที่ซื้อขายนั้นโดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้มีเงินได้
แสดงเงินได้ต่ำไปไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ
ประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เข้าได้ตามปกติ และ
ให้ถือว่า จำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้
จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน ๒
หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว
แต่วันทำสัญญาจนถึงวันผิดสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการผิด
สัญญานั้น

*[ความใน (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

(๖)* เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมาย การประกอบ
โรคศิลปะ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพ
อิสระอื่น ซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

(๗)* เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหา
สัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ

(๘)* เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร
การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง
(๗) แล้ว

*[ความใน (๖) (๗) และ (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๙๖]

เงินค่าภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง* ถ้าผู้จ่ายเงินหรือผู้ยื่นออกแทนให้
สำหรับเงินได้ประเภทใด ไม่ว่าทอดใด หรือในปีภาษีใดก็ตาม ให้ถือเป็น
เงินได้ประเภทและของปีภาษีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนให้

*[ความในวรรคนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๗]

มาตรา ๔๐ ทวิ* ผู้ใดส่งสินค้าออกไปต่างประเทศให้แก่หรือตาม
คำสั่งของสำนักงานใหญ่ สาขา ตัวการ ตัวแทน นายจ้างหรือลูกจ้าง ให้ถือ
ว่าการที่ส่งสินค้าไปนั้นเป็นการขายในประเทศไทยด้วย และให้ถือราคา
สินค้าตามราคาตลาดในวันที่ส่งไป เป็นเงินได้พึงประเมินในปีที่ส่งไปนั้น

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่สินค้านั้น

(๑) เป็นของที่ส่งไปเป็นตัวอย่างหรือเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ

(๒) เป็นของผ่านแดน

(๓) เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วส่งกลับออกไปให้
ผู้ส่งเข้ามาภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร

(๔) เป็นของที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แล้วส่งกลับคืนเข้ามา
ให้ผู้ส่งในราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร

*[มาตรา ๔๐ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๔๑* ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ในปีภาษีที่ล่วง
มาแล้วเนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำในประเทศไทย หรือเนื่องจาก
กิจการของนายจ้างในประเทศไทย หรือเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย
ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ไม่ว่าเงินได้นั้นจะจ่ายในหรือนอกประเทศ
ผู้อยู่ในประเทศไทย มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ในปีภาษีที่
ล่วงมาแล้วเนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือเนื่องจาก
ทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ ต้องเสียภาษีเงินได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เมื่อ
นำเงินได้พึงประเมินนั้นเข้ามาในประเทศไทย

ผู้ใดอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ รวมเวลา
ทั้งหมดถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีปีใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย

*[มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๔๔]

มาตรา ๔๑ ทวิ* ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองใน
อสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ถือว่าผู้โอนเป็นผู้มีเงินได้ และต้องเสีย
ภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้

*[มาตรา ๔๑ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๔๒* เงินได้พึงประเมินประเภทต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้น
ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยง หรือค่าพาหนะ ซึ่งลูกจ้าง หรือผู้รับหน้าที่หรือ
ตำแหน่งงาน หรือผู้รับทำงานให้ได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็นเฉพาะ
ในการที่ต้องปฏิบัติการตามหน้าที่ของตน และได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น

(๒) ค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามอัตราที่รัฐบาลกำหนดไว้
โดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

*[มาตรา ๔๒ (๑) และ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๔๖]

(๓) เงินค่าเดินทางซึ่งนายจ้างจ่ายให้ลูกจ้าง เฉพาะส่วนที่ลูกจ้าง

ได้จ่ายทั้งหมดโดยจำเป็นเพื่อการเดินทางจากต่างถิ่นในกรณีเข้ารับงานเป็นครั้งแรก หรือในการกลับถิ่นเดิมเมื่อการจ้างได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่ช้อยกเว้นนี้มิให้รวมถึงเงินค่าเดินทางที่ลูกจ้างได้รับในการกลับถิ่นเดิม และในการเข้ารับงานของนายจ้างเดิมภายในสามร้อยหกสิบห้าวัน นับแต่วันที่การจ้างครั้งก่อนได้สิ้นสุดลง

*[ความใน (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

(๔) ในกรณีที่นายจ้างและลูกจ้างได้ทำสัญญากันโดยสุจริตก่อนใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีข้อกำหนดว่า นายจ้างจะชำระเงินบำเหน็จ เงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัสให้แก่ลูกจ้างเป็นจำนวนเดียวเมื่อการงานที่จ้างได้สิ้นสุดลงแล้ว แม้เงินเต็มจำนวนนั้นจะได้ชำระภายหลังที่ใช้บทบัญญัติในส่วนนี้ก็ดี เงินบำเหน็จเงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัสส่วนที่เป็นค่าจ้างแรงงานอันได้ทำในเวลาก่อนใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

(๕) เงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง และเงินค่าเช่าบ้าน หรือบ้านที่ให้อยู่โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า สำหรับข้าราชการสถานทูต หรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ

(๖) เงินได้จากการขาย หรือส่วนลดจากการซื้ออาคารแสดมปี หรือแสดมปีไปรษณียากรของรัฐบาล

(๗) เบี้ยประชุมกรรมการหรือกรรมการ หรือค่าสอน ค่าสอบที่ทางราชการหรือสถานศึกษาของทางราชการจ่ายให้

(๘)* ดอกเบี้ยดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยสลากออกสิน หรือดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาลเฉพาะประเภทฝากเพื่อเรียก

(ข) ดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ที่ได้รับจากสหกรณ์

(ค) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรที่ต้องจ่ายคืน

เมื่อทางถามประเภทออมทรัพย์ เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ได้รับดอกเบี้ยดังกล่าวในจำนวนรวมกันทั้งสิ้นไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดปีภาษีนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

*[ความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๙)* การขายสิ่งหามทรัพย์อันเป็นมรดก หรือสิ่งหามทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร แต่ไม่รวมถึงเรือกำปั่น เรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟหรือเรือยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป

หรือแพ

*[ความใน (๙) ของมาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๒๕]

(๑๐)* เงินได้ที่ได้รับการอุปการะ โดยหน้าที่ธรรมจรรยา เงินได้
ที่ได้รับจากการรับมรดก หรือจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาส
แห่งขนบธรรมเนียมประเพณี

*[ความใน (๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๔๖]

(๑๑)* รางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้าในวิทยาการ รางวัลสลาก
กินแบ่งหรือสลากออมสินของรัฐบาล รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวด
หรือแข่งขัน ซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน หรือสินบนรางวัลที่
ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำความผิด

*[ความใน (๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

(๑๒)* บำนาญพิเศษ บำเหน็จพิเศษ บำนาญตกทอด หรือบำเหน็จ
ตกทอด

(๑๓)* ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด เงินที่ได้จากการประกันภัยหรือ
การฌาปนกิจสงเคราะห์

*[ความใน (๑๒) และ (๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๔๖]

(๑๔)* เงินส่วนแบ่งของกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีใช้
นิติบุคคลซึ่งต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ แต่ไม่รวมถึงเงินส่วนแบ่งของ
กำไรจากกองทุนรวม

*[ความใน (๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๒๙]

(๑๕)* เงินได้ของชาวนาที่ได้จากการขายข้าวอันเกิดจากกลีกรวม
ที่ตนและหรือครอบครัวได้ทำเอง

*[ความใน (๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๐๔]

(๑๖)* เงินได้ที่ได้รับการยกมรดกซึ่งต้องเสียภาษีตามความใน
มาตรา ๕๗ ทวิ

(๑๗)* เงินได้ตามที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

*[ความใน (๑๖) และ (๑๗) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๔๖]

(๑๘)* รางวัลสลากบำรุงกาชาดไทย เงินได้จากการขายหรือส่วนลด

จากการซื้อสลากนำรางวัลกาชาดไทย

(๑๙)* ดอกเบี้ยที่ได้รับตามมาตรา ๔ ทศ

*[ความใน (๑๘) และ (๑๙) เพิ่มความโดยประกาศของคณะปฏิวัติ

(ฉบับที่ ๒๐๖) ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๕]

(๒๐)* [ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๒๕]

(๒๑)* [ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๙)

พ.ศ.๒๕๓๔]

(๒๒)* [ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๕)

พ.ศ.๒๕๒๙]

(๒๓)* เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวม

(๒๔)* เงินได้ของกองทุนรวม

*[ความใน (๒๓) และ (๒๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ.๒๕๑๗]

(๒๕)* เงินประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนได้รับจากกองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

*[ความใน (๒๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ.๒๕๓๓]

มาตรา ๔๒ ทวิ* เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความ เป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

*[มาตรา ๔๒ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

มาตรา ๔๒ ตริ* เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐ แต่ต้องไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

*[มาตรา ๔๒ ตริ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

มาตรา ๔๓* เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๕) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

*[มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๕๗]

มาตรา ๔๔* เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๕๐ (๖)
ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

*[มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๕๗]

มาตรา ๔๕* เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๕๐ (๗)
ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

*[มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๕๗]

มาตรา ๔๖* เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๕๐ (๘)
ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

*[มาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฯ
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๕๖]

มาตรา ๔๗* เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ เมื่อได้หักตาม
มาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ให้
หักลดหย่อนได้อีกดังต่อไปนี้

(๑) ลดหย่อนให้สำหรับ

* (ก) ผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท

(ข) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท

(ค) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้
รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย

(๑) ที่เกิดก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับ

เป็นบุตรบุญธรรมก่อน พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

(๒) ที่เกิดหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตร

บุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๑๕,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน
สามคน

ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้งตาม (๑) และ (๒) การหักลดหย่อน
สำหรับบุตรให้นำบุตรตาม (๑) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (๒)
มาหัก เว้นแต่ ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรตาม (๑) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวน
ตั้งแต่สามคนขึ้นไป จะนำบุตรตาม (๒) มาหักไม่ได้ แต่ถ้าบุตรตาม (๑)
มีจำนวนไม่ถึงสามคนให้นำบุตรตาม (๒) มาหักได้โดยเมื่อรวมกับบุตร

ตาม (๑) แล้วต้องไม่เกินสามคน

การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตรโดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วยการหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีและยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือซึ่งเป็นผู้เยาว์หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๑๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๔๒

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษี ไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว

*[มาตรา ๔๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พุทธศักราช ๒๕๓๔]

(ง) เบี้ยประกันภัยที่ผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาททั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้อเอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร

*[ความใน (ง) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พร.(ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ.๒๕๓๔]

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้มีการประกันชีวิต และความ เป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเบี้ยประกันที่จ่ายสำหรับการประกันชีวิตของสามีหรือภริยานั้นตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง”

*[ความในวรรคนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ.๒๕๑๖]

(จ) [ความใน (จ) ยกเลิกโดยพระราชกำหนด (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ.๒๕๓๔]

(ฉ) บุตรของผู้มีเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนตามเงื่อนไข ใน (ค) และยังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ให้หักลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ ๒,๐๐๐ บาท

*[ความใน (ฉ) เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๙)

พ.ศ.๒๕๒๕]

(ช) เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไป

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๕ ตรี

(๒) ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

*[ความใน (ซ) แก้ไขเพิ่มเติมโดย ปร. ฉบับที่ ๓๗ พ.ศ.๒๕๓๕]

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน
สำรองเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี
ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเงินสะสมของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุน
สำรองเลี้ยงชีพนั้นตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

*[ความใน (ซ) เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๒๖]

(ช) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ผู้มีเงินได้จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบัน
การเงินอื่น บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์หรือนายจ้าง สำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ
เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดยจำนองอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกัน
การกู้ยืมนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
อาคารดังกล่าวให้หมายความรวมถึงอาคารพร้อมที่ดินด้วย

*[ความใน (ซ) แก้ไขเพิ่มเติมโดย ปร. ฉบับที่ ๓๗

พ.ศ.๒๕๓๕]

(ฅ) เงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตาม
กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม ตามจำนวนที่จ่ายจริง

*[ความใน (ฅ) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๗)

พ.ศ.๒๕๓๓]

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบ
เข้ากองทุนประกันสังคมตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปี
ภาษีให้หักลดหย่อนได้ด้วย สำหรับเงินสมทบของสามี หรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุน
ประกันสังคมดังกล่าวตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

*[ความในวรรคนี้ เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๕]

(๒) ในกรณีสามีหรือภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีหรือภริยา
ได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อน
รวมกันได้ ๖๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี
ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) และสำหรับการหักลดหย่อนตาม
(ค) (ฅ) และ (ซ) ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละ
กรณี

*[ความใน (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ.๒๕๓๕]

(๓) ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อน

ตาม (๑) (ข) (ค) และ (ฉ) ให้หักได้เฉพาะสามีหรือภริยาและบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

*[ความใน (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๒๕]

(๔) ในกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายในระหว่างปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้เสมือนผู้ตายมีชีวิตอยู่ตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

*[ความใน (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ.๒๕๐๔]

(๕) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ ๓๐,๐๐๐ บาท

(๖) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลให้หักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

*[ความใน (๕) และ (๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๗) เมื่อได้หักลดหย่อนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้ว เหลือเท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับเงินบริจาคดังต่อไปนี้ โดยให้หักได้เท่าจำนวนที่บริจาค แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินที่เหลือนั้น

(ก) เงินที่บริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ

(ข) เงินที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่องค์การหรือสถานสาธารณกุศลหรือแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาอื่นนอกจากที่กล่าวใน (ก) ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

*[ความใน (๗) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.๒๕๐๘]

มาตรา ๔๗ ทวิ* ให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีสามในเจ็ดส่วนของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับเครดิตภาษีที่คำนวณได้ตามความในวรรคหนึ่งให้นำมารวมคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๘ เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้นำเครดิตภาษีที่คำนวณได้ดังกล่าวหักออกจากภาษีที่ต้องเสีย ถ้ายังขาดหรือเหลือเท่าใด ให้ผู้มีเงินได้เสียภาษีสำหรับจำนวนที่ขาดหรือมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เหลือนั้นคืน

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ผู้มีเงินได้ซึ่งมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย และมีได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย

*[มาตรา ๔๗ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

มาตรา ๔๘* เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๕๗ เบื้องแล้ว เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้

*[ความใน (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดย ปว.ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๒๐]

*[๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน

*[ความใน (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ.๒๕๓๔]

การนับจำนวนเงินได้พึงประเมินตาม (๒) ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑)

*[ความในวรรคนี้ เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๑]

(๓) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๔) (ก) และ (ข) ดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงินที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

(ข) ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก

(ค) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนพันธบัตร หุ้นกู้ หรือตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะที่ตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

*[ความใน (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ

(ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ.๒๕๓๔]

ผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ในประเทศไทยจะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐.๐ ของเงินได้ โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ

(๒๖)

(๒) ก็ได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๔) (ข) ที่ได้รับจากบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวมหรือสถาบันการเงิน ที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

*[ความในวรรคนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๔) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษี ตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ เฉพาะเงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๔) ที่ได้รับจาก การขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่ง ในทางการค้าหรือหากำไร ดังต่อไปนี้

(ก) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรือ อสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิ แล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ ได้เท่าใด ให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

(ข) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่น นอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เหลือ เท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิ แล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงิน เท่าใด ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ ได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

*[ความใน (๔) เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๒๕]

ในกรณีที่เสียภาษีโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) เมื่อคำนวณภาษีแล้วต้องเสียไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของราคาขาย

*[ความในวรรคนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๒๙]

ในกรณีที่เสียภาษีโดยนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ตาม (ก) หรือตามที่กำหนดโดย พระราชกฤษฎีกาตาม (ข) แล้วแต่กรณีเหลือเท่าใดนำไปรวมคำนวณภาษี กับเงินได้อย่างอื่น

คำว่า “จำนวนปีที่ถือครอง” ใน (ก) หรือ (ข) หมายถึง จำนวน ปีนับตั้งแต่ปีที่ได้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ถึงปีที่โอน กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าเกินสิบปีให้นับเพียงสิบปี และเศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี

*[ความในสองวรรคนี้ เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๙)

พ.ศ.๒๕๒๕]

(๕) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) ซึ่งเป็นเงินที่นายจ้างให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน ซึ่งได้คำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานและได้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยให้นำเงินได้พึงประเมินดังกล่าวหักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ ๗,๐๐๐ บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงานแต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายอีกร้อยละ ๕๐ ของเงินที่เหลือนั้นแล้วคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้

ในกรณีเงินได้พึงประเมินดังกล่าวจ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จจำนวนหนึ่งและเงินบำนาญอีกจำนวนหนึ่ง ให้ถือว่าเฉพาะเงินที่จ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จเป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานและให้ลดค่าใช้จ่ายจำนวน ๗,๐๐๐ บาท ลงเหลือ ๓,๕๐๐ บาท

จำนวนปีที่ทำงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ที่ทางราชการจ่าย ให้ถือจำนวนปีที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันนั้นตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของทางราชการ

ในการคำนวณจำนวนปีที่ทำงาน นอกจากกรณีตามวรรคสามของปีถ้าถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ถือเป็นหนึ่งปี ถ้าไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ปัดทิ้ง

*[ความใน (๕) เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

มาตรา ๕๘ ทวิ* ให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้แทนผู้ขายสินค้าทอดหนึ่งทอดใดหรือทุกทอดที่ซื้อสินค้าขององค์การของรัฐบาล ตามวิธีการอัตรา และประเภทสินค้าตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงทั้งนี้ เฉพาะสำหรับเงินได้จากการขายสินค้านั้น

ภาษีที่เสียแทนตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตของผู้เสียภาษีในการคำนวณภาษี

*[มาตรา ๕๘ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ปว.ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๒๐ และความในวรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๕๘ ตริ* [ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติฯ(ฉบับที่ ๓๐)

พ.ศ.๒๕๓๔]

มาตรา ๕๙* ในกรณีที่ผู้มีเงินได้มิได้ยื่นรายการเงินได้ หรือเจ้าพนักงานประเมินพิจารณาเห็นว่า ผู้มีเงินได้ยื่นรายการเงินได้ต่ำกว่าจำนวน

(๒๘)

ที่อธิบดีกำหนด ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๘ (๕) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๒) นอกจากที่ระบุไว้ในวรรคสามที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้

*[ความในวรรคสามและวรรคสี่ของ (๑) เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๒)*ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) และ (๔)

ให้คำนวณหักตามอัตรากำหนดเงินได้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) และ

(๕) นอกจากที่ระบุไว้ใน (ข) (ค) (ง) และ (จ) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๕๘ (๓) (ก) และ (ค) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้

(ค) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๕๘ (๓) (ข) ให้ถือว่าผู้ออกตั๋วเงิน ผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ หรือนิติบุคคลผู้ออกตั๋วเงินหรือตราสารดังกล่าว ให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ตามส่วนนี้เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน และให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้นเป็นภาษีที่หักไว้

(ง) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๔) (ก) ที่มีได้ระบุใน (ข) และ (ค) แห่งมาตรานี้ ถ้าผู้จ่ายเงินได้มิใช่เป็นนิติบุคคล และจ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ไม่ต้องหักภาษีตามมาตรานี้

(จ) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๔) (ข) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๐.๐ ของเงินได้

*[ความใน (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๓) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๕) และ (๖) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้

*[ความใน (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๔) นอกจากกรณีตาม (๕) ในกรณีผู้จ่ายเงินตามมาตรานี้เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) แต่ไม่รวมถึงการจ่ายค่าซื้อพืชผลทางการเกษตรให้กับผู้รับรายหนึ่ง ๆ

มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้ง
หนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาทก็ได้ ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑ ของยอด
เงินได้พึงประเมิน แต่เฉพาะเงินได้ในการประกวดหรือแข่งขันให้คำนวณหัก
ตามอัตรากาฬิเงินได้

*[ความใน (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๓)
พ.ศ.๒๕๒๗]

(๕) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๔) เฉพาะที่จ่าย
ให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณหักดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์
ที่ได้รับจากการให้โดยเสนหา ให้คำนวณกาฬิตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๘ (๔) (ก)
เป็นเงินกาฬิทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็นเงินกาฬิไว้เท่านั้น

(ข) สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก (ก)
ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แล้วคำนวณ
กาฬิตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๘ (๔) (ข) เป็นเงินกาฬิทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็น
เงินกาฬิไว้เท่านั้น

(๖) ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์
โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ผู้โอนหักกาฬิตามเกณฑ์ใน (๕) โดยถือว่าผู้โอนเป็น
ผู้จ่ายเงินได้

*[ความใน (๕) และ (๖) เพิ่มโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๙)
พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๕๐ ทวิ* ให้ผู้มีหน้าที่หักกาฬิ ณ ที่จ่าย ออกหนังสือรับรอง
การหักกาฬิ ณ ที่จ่ายที่ได้หักไว้แล้วในปีกาฬิ ให้แก่ผู้ถูกหักกาฬิ ณ ที่จ่ายสองฉบับ
มีข้อความตรงกัน ในกรณีและตามกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีตามมาตรา ๓ เตรส ให้ออกในทันทีทุกครั้งที่มีการ
หักกาฬิ ณ ที่จ่าย

(๒) ในกรณีตามมาตรา ๕๐ (๑) ให้ออกภายในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์
ของปีถัดจากปีกาฬิ หรือภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ผู้ถูกหักกาฬิ ณ ที่จ่ายออก
จากงานในระหว่างปีกาฬิ

(๓) ในกรณีตามมาตรา ๕๐ (๒) (๓) หรือ (๔) ให้ออกในทันที
ทุกครั้งที่มีการหักกาฬิ ณ ที่จ่าย

หนังสือรับรองการหักกาฬิ ณ ที่จ่าย ให้ใช้ตามแบบที่อธิบดีกำหนด
อธิบดีมีอำนาจยกเว้นการออกหนังสือรับรองการหักกาฬิ ณ ที่จ่าย
ได้ในกรณีที่เห็นสมควร

*[มาตรา ๕๐ ทวิ เพิ่มความโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ.๒๕๒๑]

มาตรา ๕๑* เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่บุคคล
ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลให้ยื่นบัญชีจ่ายเงินได้พึงประเมินตาม
มาตรา ๕๐ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๗) หรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่
เรื่องเพื่อตรวจสอบการหักภาษี ณ ที่จ่ายได้ตามที่เห็นสมควร และผู้ได้รับหนังสือ
แจ้งความต้องปฏิบัติตามภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความ
*[มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ(ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๔๔]

มาตรา ๕๒* บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคมหรือคณะบุคคลซึ่ง
มีหน้าที่หักภาษีตามมาตรา ๕๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ต้องนำเงินภาษี
ที่ตนมีหน้าที่ต้องหักไปส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จ่ายเงิน
ไม่ว่าตนจะได้หักภาษีไว้แล้วหรือไม่

ภาษีที่คำนวณหักไว้ตามมาตรา ๕๐ (๕) และ (๖) ให้ผู้มีหน้าที่
หักภาษีนำส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มี
การจดทะเบียนและห้ามพนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามรับรูดยอมให้ทำหรือบันทึกไว้
จนกว่าจะได้รับเงินภาษีที่นำส่งไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว และในกรณีที่ไม่มีการ
จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมให้นำส่งตามวรรคหนึ่ง

ภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามวรรคสองให้ส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบ
ที่รัฐมนตรีกำหนด

*[มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๙)

พ.ศ.๒๕๒๕ ส่วนความในวรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ
(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๕๒ ทวิ* ก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามความใน
มาตรา ๕๖ ผู้มีเงินได้พึงประเมินประเภทที่ไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายถ้ามี
เงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป จะนำภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๔
ไปชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอ พร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด
ก็ได้

ภาษีที่ชำระตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสีย
ภาษีในการคำนวณภาษี

*[มาตรา ๕๒ ทวิ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ(ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ.๒๕๔๗]

มาตรา ๕๓* ในกรณีรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนเป็นผู้จ่ายเงินได้

พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินที่จะตรวจสอบให้แน่ว่า จำนวนเงินภาษีที่จะต้องหักตามมาตรา ๕๐ นั้น ได้คำนวณและจดไว้ในฎีกาเบิกเงินแล้ว และให้เป็นหน้าที่ที่จะหักเงินจำนวนนั้นก่อนจ่าย แต่ถ้ามิได้มีการตั้งฎีกาเบิกเงิน ก็ให้เจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๙ โดยอนุโลม

*[มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ.๒๕๔๗]

มาตรา ๕๔* ถ้าผู้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ มิได้หักและนำเงินส่ง หรือได้หักและนำเงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้มีเงินได้ในกรณีเสียภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มิได้หักและนำส่งหรือตามจำนวนที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักเงินภาษีไว้ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๓ แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีพ้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้แล้วนั้น และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระเงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว

*[มาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๕๕ อำนาจการเก็บเงินภาษีโดยวิธีหักไว้ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ มิให้เป็นเหตุเสื่อมสิทธิของเจ้าพนักงานประเมินในการที่จะเรียกเก็บเงินภาษีนั้นโดยวิธีอื่น

มาตรา ๕๖* ให้บุคคลทุกคนเว้นแต่ผู้เยาว์ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ถ้าบุคคลนั้น

(๑) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

(๒) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๕๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือ

(๔) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๕๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชินติบุคคลมีเงินได้
พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกินจำนวนตาม (๑) ให้ผู้อำนวยการหรือ
ผู้จัดการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือ
คณะบุคคลนั้นที่ได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วภายในกำหนดเวลา และ
ตามแบบเช่นเดียวกับวรรคก่อน การเสียภาษีในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้อำนวยการ
หรือผู้จัดการรับผิดชอบเสียภาษีในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นจากยอด
เงินได้พึงประเมินทั้งสิ้นเสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียวไม่มีการแบ่งแยก
ทั้งนี้ ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนไม่จำเป็นต้องยื่นรายการเงินได้
สำหรับจำนวนเงินได้พึงประเมินดังกล่าวเพื่อเสียภาษีอีก แต่ถ้าห้างหุ้นส่วน
หรือคณะบุคคลนั้นมีภาษีค้างชำระ ให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคน
ร่วมรับผิดชอบในเงินภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

*[มาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ.๒๕๓๔ ส่วนความในวรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๗]

มาตรา ๕๖ ทวิ* เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีก่อนถึงกำหนด
เวลาตามมาตรา ๕๖ ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗
มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๗ ตริ ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดแสดง
รายการเงินได้เฉพาะตามมาตรา ๕๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ไม่ว่าจะ
มีเงินได้ประเภทอื่นรวมอยู่ด้วยหรือไม่ ที่ได้รับตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือน
มิถุนายน ภายในเดือนกันยายนของทุกปีภาษี

เงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๕) ตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงเงินกินเปล่า
เงินช่วยค่าก่อสร้าง เงินค่าซ่อมแซม ค่าเช่าอาคารหรือโรงเรียนที่ได้รับ
กรรมสิทธิ์

การยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณภาษีตามมาตรา ๕๘
โดยหักลดหย่อนตามมาตรา ๕๗ ให้กึ่งหนึ่ง และชำระภาษีถ้ามีพร้อมกับการยื่น
รายการนั้นเจ้าพนักงานตามมาตรา ๕๖

ภาษีที่ชำระตามวรรคสาม ให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีที่ต้อง
ชำระตามมาตรา ๕๗ จัตวา

*[ความในมาตรา ๕๖ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ
(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๗]

มาตรา ๕๗* ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑
เป็นผู้เยาว์ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
หรือเป็นผู้อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล
ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการอันก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมินนั้น แล้วแต่กรณี

ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ และเป็นตัวแทนในการชำระภาษี

*[มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๘)

พ.ศ.๒๕๐๔]

มาตรา ๕๗ ทวิ* ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ ถึงแก่ความตายเสียก่อนที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ หรือก่อนที่ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี ปฏิบัติแทน และโดยเฉพาะในการยื่นรายการเงินได้พึงประเมินของผู้ตายนั้น ให้รวมเงินได้พึงประเมินของผู้ตายและของกองมรดกที่ได้รับตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย เป็นยอดเงินได้พึงประเมินที่จะต้องยื่นทั้งสิ้น

“สำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่ง และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกินจำนวนตามมาตรา ๕๖ (๑) ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ในชื่อกองมรดกของผู้ตาย

*[มาตรา ๕๗ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๘)

พ.ศ.๒๕๐๔ ส่วนความในวรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ

(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๗]

มาตรา ๕๗ ตรี* ให้การเก็บภาษีเงินได้จากสามีและภริยานั้น ถ้าสามีและภริยาอยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ให้ถือเอาเงินได้พึงประเมินของภริยาเป็นเงินได้ของสามี และให้สามีมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษี แต่ถ้าภาษีค้างชำระและภริยาได้รับแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วันแล้ว ให้ภริยาร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

ถ้าสามีหรือภริยาที่มีความประสงค์จะยื่นรายการแยกกันก็ให้ทำได้ โดยแจ้งให้เจ้าพนักงานประเมินทราบภายในเวลาซึ่งกำหนดให้ยื่นรายการ แต่การแยกกันยื่นรายการนั้น ไม่ทำให้ภาษีที่ต้องเสียเปลี่ยนแปลงอย่างไร ถ้าเห็นสมควร เจ้าพนักงานประเมินอาจแบ่งภาษีออกตามส่วนของเงินได้พึงประเมินที่สามีและภริยาแต่ละฝ่ายได้รับ และแจ้งให้สามีและภริยาเสียภาษีเป็นคนละส่วนก็ได้ แต่ถ้าภาษีส่วนของฝ่ายใดค้างชำระ และอีกฝ่ายหนึ่งได้รับแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วันแล้ว ให้อีกฝ่ายหนึ่งนั้นร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

กรณีที่สามีภริยาอยู่ต่างท้องที่กัน หรือต่างคนต่างอยู่เป็นครั้งคราว ยังคงถือว่าอยู่ร่วมกัน

(๓๔)

*[มาตรา ๕๗ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๙]

มาตรา ๕๗ จัตวา* ภายใต้บังคับมาตรา ๖๔ การยื่นรายการตาม
มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๗ ตรี หรือมาตรา ๕๗ เบญจ
ถ้ามีภาษีต้องเสีย ให้ชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเวลา
พร้อมกับการยื่นรายการ

*[มาตรา ๕๗ จัตวา แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๕)
พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๕๗ เบญจ* ถ้าภริยามีเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐
(๑) ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ไม่ว่าจะมียังเงินได้พึงประเมินอื่นด้วยหรือไม่ ภริยาจะ
แยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมิน
ตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยมีให้ถือว่าเป็นเงินได้ของสามีตามมาตรา ๕๗ ตรี
ก็ได้

ในกรณีที่ภริยาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้สามีและภริยา
ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ดังนี้

- (๑) สำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๕๗ (๑) (ก)
- (๒) สำหรับบุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๗
(๑) (ค) และ (ฉ) คนละกึ่งหนึ่ง
- (๓) สำหรับเบี้ยประกันภัยตามมาตรา ๕๗ (๑) (ง) วรรคหนึ่ง
- (๔) สำหรับเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตาม
มาตรา ๕๗ (๑) (ฉ)

*[ความใน (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ.๒๕๓๔]

- (๕) สำหรับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๕๗
(๑) (ช)
- (๖) สำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมตามมาตรา ๕๗ (๑) (ซ) กึ่งหนึ่ง
- (๗) สำหรับเงินบริจาคส่วนของตนตามมาตรา ๕๗ (๗)

ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม

(๒) ให้หักได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

ถ้าสามีและภริยามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะ
ตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันไม่เกินจำนวนตามมาตรา ๕๖ (๔)
ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด สามีและภริยาไม่ต้องยื่นรายการ
เงินได้พึงประเมิน

*[มาตรา ๕๗ เบญจ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ
(ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๒๙]

มาตรา ๕๘* ภายในเดือนมกราคมทุก ๆ ปี

(๑) ให้หัวหน้าส่วนราชการในกระทรวง ทบวง กรม หัวหน้าส่วนราชการตามท้องที่ หรือองค์การรัฐบาล ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ แต่ถ้ออธิบดีเห็นสมควรจะยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติก็ได้

(๒) ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ตามมาตรา ๕๐ ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานประเมินแสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐(๑) (๒) และ (๔)

*[มาตรา ๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ.๒๕๔๗]

มาตรา ๕๙พร้อมกับการนำเงินภาษีส่งตามมาตรา ๕๒ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลอื่นยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงการหักภาษีเป็นรายตัวผู้มีเงินได้พึงประเมิน

มาตรา ๖๐* เพื่อประโยชน์แห่งการคำนวณยอดเงินได้พึงประเมินของผู้ต้องเสียภาษี ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้หักและนำส่งตามความในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ เป็นเงินได้พึงประเมินที่ผู้ต้องเสียภาษีได้รับ ส่วนจำนวนเงินภาษีที่หักและนำส่งไว้นั้น ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษี ในการคำนวณภาษี

*[มาตรา ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒)
พ.ศ.๒๕๔๗]

มาตรา ๖๐ ทวิ* ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีตามหมวดนี้ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะประเมินเรียกเก็บภาษีจากบุคคลใด ๆ ก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๗ ทวิ แล้วแต่กรณีก็ได้ เมื่อได้ประเมินแล้วให้แจ้งจำนวนภาษีที่ประเมินไปยังผู้ต้องเสียภาษี ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ภาษีที่ประเมินเรียกเก็บตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษีจากยอดเงินได้สุทธิทั้งปี

*[มาตรา ๖๐ ทวิ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ.๒๕๔๖]

มาตรา ๖๑* บุคคลใดมีชื่อในหนังสือสำคัญใด ๆ แสดงว่า

(๑) เป็นเจ้าของทรัพย์สินอันระบุไว้ในหนังสือสำคัญและทรัพย์สินนั้นก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมิน หรือ

(๒) เป็นผู้ได้รับเงินได้พึงประเมินโดยหนังสือสำคัญเช่นว่านั้น

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษีทั้งหมดจากผู้มีชื่อในหนังสือสำคัญนั้นก็ได้ แต่ถ้าบุคคลนั้นต้องโอนเงินได้พึงประเมินให้แก่บุคคลอื่น บุคคลนั้นมีสิทธิหักเงินภาษีจากจำนวนเงินซึ่งโอนให้แก่บุคคลอื่นตามส่วน

*[มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖]

มาตรา ๖๒* ในกรณีผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ผู้ที่ถึงแก่ความตาย บุคคลที่ตั้งตัวแทนจัดการทรัพย์สินหรือผู้รับประโยชน์จากทรัสต์ เป็นผู้มีเงินได้สุทธิถึงจำนวนต้องเสียภาษี ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ ผู้จัดการมรดกทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก ตัวแทนหรือทรัสต์ แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งส่วนนี้ แทนผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ผู้ที่ถึงแก่ความตาย บุคคลที่ตั้งตัวแทน หรือผู้รับประโยชน์จากทรัสต์นั้น

*[มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓]

มาตรา ๖๓ บุคคลใดถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษีตามส่วนนี้ บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เกินนั้นคืน แต่ต้องยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานประเมินภายใน ๓ ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งปีซึ่งได้ถูกหักภาษีเกินไป

มาตรา ๖๔* เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๑๘ ทวิ ถ้าภาษีที่ต้องเสียตามบทบัญญัติแห่งส่วนนี้มีจำนวนตั้งแต่ ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป ผู้ต้องเสียภาษีจะชำระเป็นสามงวด ๆ ละเท่า ๆ กัน ก็ได้ คือ

(๑) ในกรณีที่ต้องเสียตามมาตรา ๕๖ ตริ หรือมาตรา ๕๗ จัดวางงวดที่หนึ่งต้องชำระตามกำหนดในมาตราดังกล่าว งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

(๒) ในกรณีอื่น งวดที่หนึ่งต้องชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจำนวนภาษีที่ประเมิน งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้าย

ที่ต้องชำระงวดที่หนึ่งและงวดที่สามต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้าย
ที่ต้องชำระงวดที่สอง

การชำระภาษีตาม (๑) ถ้าไม่ชำระภาษีงวดใดงวดหนึ่งภายในเวลา
ที่กำหนดไว้ ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นรายงวดต่อไป และต้อง
เสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ สำหรับงวดที่ไม่ชำระและงวดต่อ ๆ ไป

การชำระภาษีตาม (๒) ไม่เป็นเหตุให้ยกเว้นการเสียเงินเพิ่มตาม
มาตรา ๒๗ และถ้าไม่ชำระภาษีงวดใดงวดหนึ่งภายในเวลาที่กำหนดไว้ผู้ต้อง
เสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นรายงวดต่อไป

*[มาตรา ๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ.๒๕๒๕ ส่วนความในวรรคสองและวรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
กำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๗]

ส่วน ๓*

การเก็บภาษีจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

มาตรา ๖๕* เงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามความในส่วนนี้คือกำไรสุทธิ
ซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการ หรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะ
เวลาบัญชี หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ทวิ และ
มาตรา ๖๕ ตริ และรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวให้มีกำหนดสิบสองเดือน
เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้จะน้อยกว่าสิบสองเดือนก็ได้ คือ

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่จะถือวันเริ่มตั้งถึง
วันหนึ่งวันใดเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอเปลี่ยน
วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณีเช่นว่านี้ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งอนุญาต
หรือไม่อนุญาตสุดแต่จะเห็นสมควร คำสั่งเช่นว่านั้นต้องแจ้งให้บริษัทหรือห้าง
หุ้นส่วนนิติบุคคลผู้ยื่นคำร้องทราบภายในเวลาอันสมควร และในกรณีที่อธิบดีสั่ง
อนุญาต ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นถือปฏิบัติตั้งแต้อธิบดีสั่ง
ที่อธิบดีกำหนด

การคำนวณรายได้และรายจ่ายตามวรรคหนึ่งให้ใช้เกณฑ์สิทธิ โดย
ให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระใน
รอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น
และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้น แม้จะยังมิได้จ่ายในรอบระยะ
เวลาบัญชีนั้นมารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น
ในกรณีจำเป็น ผู้มีเงินได้จะขออนุมัติต่ออธิบดีเพื่อเปลี่ยนแปลง
เกณฑ์สิทธิ และวิธีการทางบัญชีเพื่อคำนวณรายได้และรายจ่ายตามวรรคสอง

ก็ได้ และเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี
ที่อธิบดีกำหนดเป็นต้นไป

*[มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๓)
พ.ศ.๒๕๒๗]

มาตรา ๖๕ ทวิ* การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิในส่วนนี้
ให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) รายการที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ตริ ไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย
- (๒) ค่าสิทธิหออและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้หักได้ตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

*[ความใน (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๕)
พ.ศ.๒๕๒๕]

การหักค่าสิทธิหออและค่าเสื่อมราคาดังกล่าว ให้คำนวณหักตาม
ส่วนเฉลี่ยแห่งระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา

*[ความในวรรคนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ.๒๕๐๒]

(๓) ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจาก (๖) ให้ถือตามราคาที่พึงซื้อ
ทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติ และในกรณีที่มีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ห้ามมิให้
นำราคาตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ส่วนทรัพย์สิน
รายการใดมีสิทธิหักค่าสิทธิหออและค่าเสื่อมราคา ก็ให้หักค่าสิทธิหออและค่าเสื่อม
ราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข
และอัตราเดิมที่ใช้อยู่ก่อนตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น โดยให้หักเพียงเท่าที่ระยะ
เวลาและมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น

*[ความใน (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ.๒๕๓๔]

(๔) ในกรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน โดยไม่มีค่า
ตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ย
ต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ
ประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยนั้นตามราคาตลาดในวันที่โอน
ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน

*[ความใน (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ.๒๕๒๑]

(๕) เงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตรา
ต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่า
หรือราคาเป็นเงินตราไทย ดังนี้

(ก) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนอกจาก (ข) ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ และให้คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์ขาย ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

(ข) กรณีธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

*[ความใน (๕) (ก) และ (ข) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

เงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไปในช่วงรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามราคาดตลาดในวันที่ได้รับมาหรือจ่ายไปนั้น

*[ความในวรรคนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

(๖) ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วยการคำนวณราคาทุนตามวรรคก่อน เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ใดตามวิชาการบัญชี ให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดี จึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(๗) การคำนวณราคาทุนของสินค้าที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศนั้น เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยเทียบเคียงกับราคาทุนของสินค้าประเภทและชนิดเดียวกับที่ส่งเข้าไปในประเทศอื่นได้

(๘) ถ้าราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลกได้ในอัตราทางราชการ ก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น

*[ความใน (๖) (๗) และ (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

(๙) การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

หนี้สูญรายได้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก

*[ความใน (๙) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ.๒๕๒๕]

(๑๐) สำหรับบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ เว้นแต่บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังต่อไปนี้ ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้

(ก) บริษัทจดทะเบียน

(ข) บริษัทจำกัดนอกจาก (ก) ซึ่งถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลและบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียนมีเงินได้ที่เป็นเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรดังกล่าว โดยถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนที่ก่อให้เกิดเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรนั้นไว้ไม่ถึงสามเดือน นับแต่วันที่ได้หุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นมาจนถึงวันมีเงินได้ดังกล่าว หรือได้ออนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไปก่อนสามเดือนนับแต่วันที่มีเงินได้

เงินปันผลที่ได้จากการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๖๕ ทรี (๒) มิให้ถือเป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรตามความในวรรคสอง

*[ความใน (๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๑๑) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

(๑๒) เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

และถ้าผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนหรือเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและ
ไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๗๕ ให้นำบทบัญญัติของ (๑๐) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

*[ความใน (๑๑) และ (๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
(ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ.๒๕๒๒]

(๑๓) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ไม่ต้องนำเงิน
ค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิกหรือเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจาก
การรับบริจาคหรือจากการให้โดยเสน่หา แล้วแต่กรณี มารวมคำนวณเป็นรายได้

*[ความใน (๑๓) เพิ่มความโดย พรบ.แก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๕)
พ.ศ.๒๕๒๕]

(๑๔) ภาษีขายซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการ
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตาม
มาตรา ๘๒/๑๖ ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด ๔ ไม่ต้องนำมารวม
คำนวณเป็นรายได้

*[ความใน (๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พรบ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร(ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ.๒๕๓๔]

*[มาตรา ๖๕ ทวิ เพิ่มความโดย พรบ.แก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๖๕ ตริ* รายการต่อไปนี้ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณ
กำไรสุทธิ

(๑) เงินสำรองต่าง ๆ นอกจาก

(ก) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันชีวิตที่กัน
ไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๖๕ ของจำนวนเบี้ยประกันภัย
ที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว
ในกรณีต้องใช้เงินตามจำนวนซึ่งเอาประกันภัยสำหรับกรรมธรรม์ประกันชีวิตรายใด
ไม่ว่าเต็มจำนวนหรือบางส่วน เงินที่ใช้ไปเฉพาะส่วนที่ไม่เกินเงินสำรองตามวรรคก่อน
สำหรับกรรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้นจะถือเป็นรายจ่ายไม่ได้

ในกรณีเลิกสัญญาตามกรรมธรรม์ประกันชีวิตรายใด ให้นำเงิน
สำรองตามวรรคแรกจำนวนที่มีอยู่สำหรับกรรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้นกลับมา
รวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เลิกสัญญา

(ข) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่น
ที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของจำนวนเบี้ย
ประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยต่อออกแล้ว
และเงินสำรองที่กันไว้จะต้องถือเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสีย
ภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีปีถัดไป

*[ความใน (๑)(ก)และ(ข) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

(ค) เงินสำรองที่กั้นไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ได้กั้นไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจ หลักทรัพย์ และธุรกิจ เครดิตฟองซิเอร์ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรอง ประเภทดังกล่าวที่ปรากฏในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน เงินสำรองส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง และได้นำมาถือเป็น รายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิไปแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีใด ต่อมาหากมีการตั้งเงินสำรองประเภทดังกล่าวลดลงให้นำเงินสำรองส่วนที่ตั้ง ลดลงซึ่งได้ถือเป็นรายจ่ายไปแล้วนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลา บัญชีที่ตั้งเงินสำรองลดลงนั้น

*[ความใน (ค) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ.๒๕๕๐]

(๒) เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

*[ความใน (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พรบ.แก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ.๒๕๒๕]

(๓) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนหาหรือ การกุศลเว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมติรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของ กำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามที่อธิบดีกำหนดโดย อนุมติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ

*[ความใน (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๔) ค่ารับรองหรือค่าบริการส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยกฎกระทรวง

*[ความใน (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๑]

(๕) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซม ให้คงสภาพเดิม

(๖) เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษี

เงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

*[ความใน (๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๕)

พ.ศ.๒๕๒๕]

(๖ ทวิ) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ และภาษีซื้อของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เว้นแต่ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีซื้อของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องเสียตามมาตรา ๘๒/๑๖ ภาษีซื้อที่ต้องหำนำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๕ (๔) หรือภาษีซื้ออื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

*[ความใน (๖ ทวิ) เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓๐)

พ.ศ.๒๕๓๔]

(๗) การถอนเงินโดยปราศจากคำตอบแทนของผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๘) เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกินสมควร

(๙) รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีการจ่ายจริง หรือรายจ่ายซึ่งควรจะได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่น เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจะลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีใด ก็อาจลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ถัดไปได้

(๑๐) ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของและใช้เอง

(๑๑) ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงินกองทุนของตนเอง

(๑๒) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืนเนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มครองกันใด ๆ หรือผลขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ เว้นแต่ผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกินห้าปีก่อนรอบระยะเวลาปีปัจจุบัน

*[ความใน (๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ.๒๕๐๒]

(๑๓) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ

(๑๔) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะ

(๑๕) ค่าซื้อทรัพย์สินและรายจ่ายเกี่ยวกับการซื้อหรือขายทรัพย์สินในส่วนที่เกินปกติโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๑๖) ค่าของทรัพย์สินการธรรมชาติที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำ

(๑๗) ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้าที่ตีราคาต่ำลงทั้งนี้ ภายใต้บังคับ

มาตรา ๖๕ ทวิ

(๑๘) รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

*[ความใน (๑๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๕๖]

(๑๙) รายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว

(๒๐) รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๑๙) ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

*[ความใน (๑๙) และ (๒๐) เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๕๖]

*[มาตรา ๖๕ ตรี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๔]

มาตรา ๖๕ จัตวา* ห้องจัดการของรัฐบาลเสียหายเงินได้แทนผู้ขายสินค้าทอดหนึ่งทอดใดหรือทุกทอดซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ซื้อสินค้าจากองค์การของรัฐบาลตามวิธีการ อัตรา และประเภทสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวงทั้งนี้ เฉพาะสำหรับเงินได้จากการขายสินค้านั้น

ภาษีที่เสียแทนตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตของผู้เสียหายในการคำนวณภาษี

*[มาตรา ๖๕ จัตวา เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๖๖* บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการกิจการในประเทศไทยต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการกิจการในที่อื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย ให้เสียภาษีในกำไรสุทธิจากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำในประเทศไทยในรอบระยะเวลาบัญชีและการคำนวณกำไรสุทธิให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๕ ตรี แต่ถ้าไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิดังกล่าวแล้วได้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา ๗๑ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

*[มาตรา ๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๔]

มาตรา ๖๗* การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ เว้นแต่ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง กระทำการกิจการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ให้เสียภาษีเฉพาะกิจการขนส่งตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีรับชชนคนโดยสาร ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๓ ของค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บในประเทศไทย ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับชชนคนโดยสารนั้น

(๒) ในกรณีรับชชนของ ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๓ ของค่าระวาง ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอกประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับชชนของออกจากประเทศไทยนั้น

*[มาตรา ๖๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ.๒๕๒๓]

มาตรา ๖๗ ทวิ* เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๔ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมทั้งชำระภาษีต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ภายในสองเดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาบัญชี ดังนี้

(๑) ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนอกจากที่กล่าวใน (๒) ให้จัดทำประมาณการกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำหรือจะได้กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นแล้วให้คำนวณและชำระภาษีจากจำนวนกึ่งหนึ่งของประมาณการกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

(๒) ในกรณีบริษัทจดทะเบียน ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้คำนวณ และชำระภาษีจากกำไรสุทธิของรอบระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาบัญชี ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตริ

*[ความในวรรคหนึ่ง (๑)และ(๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ.๒๕๓๔]

ภาษีที่ชำระตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีที่ต้องชำระตามมาตรา ๖๘

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชีแรกหรือรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายน้อยกว่าสิบสองเดือน

*[มาตรา ๖๗ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๖๗ ตรี* ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ (๑) หรือยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ (๑) โดยแสดงประมาณการกำไรสุทธิขาดไปเกินร้อยละ ๒๕ ของกำไรสุทธิซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควร บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระตามมาตรา ๖๗ ทวิ(๑) หรือของกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หรือของภาษีที่ชำระขาดแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ (๒) หรือยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ (๒) ไว้ไม่ถูกต้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องชำระขาดไป บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระตามมาตรา ๖๗ ทวิ (๒) หรือของภาษีที่ชำระขาด แล้วแต่กรณี

เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ถือเป็นค่าภาษีและอาจลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

*[มาตรา ๖๗ ตรี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ.๒๕๓๔]

มาตรา ๖๘* ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่ออำเภอ

*[มาตรา ๖๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๒]

มาตรา ๖๘ ทวิเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจัดทำบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนในรอบระยะเวลาบัญชีตามมาตรา ๖๕

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง ซึ่งกระทำการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ให้ทำบัญชีรายรับก่อนหักรายจ่ายเกี่ยวกับค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใด อันต้องเสียภาษีแทนบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนในรอบระยะเวลาบัญชีเฉพาะกิจการขนส่งดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๖๙* ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ เกี่ยวกับรายรับ รายจ่าย กำไรสุทธิและรายการอื่น ๆ ต่อเจ้าพนักงานประเมิน ตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมด้วยบัญชีงบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุน บัญชีรายรับรายจ่าย หรือบัญชีรายรับก่อนหักรายจ่ายที่มีบุคคลตามมาตรา ๓ สัตตตรวจสอบและรับรองในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว แล้วแต่กรณี

*[มาตรา ๖๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๕)

พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๖๙ ทวิ* ภายใต้บังคับมาตรา ๗๐ ถ้ารัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๑ ภาษีที่หักไว้นี้ให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามรอบระยะเวลาบัญชีที่หักไว้ นั้น ในการนี้ให้นำมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

*[มาตรา ๖๙ ทวิ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ทธ.๒๕๐๒]

มาตรา ๖๙ ตริ* ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๔) เฉพาะที่จ่ายให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๑ แล้วนำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๕๒ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ภาษีที่หักไว้และนำส่งตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถูกหักภาษีตามรอบระยะเวลาบัญชีที่หักไว้ นั้น

*[มาตรา ๖๙ ตริ เพิ่มความโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๙)

พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๗๐* บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียภาษี โดยให้ผู้จ่ายหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามอัตรากำหนดสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แล้ว

นำส่งอำเภอท้องที่พร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินนั้น ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ได้รับเงินได้พึงประเมินที่เป็นดอกเบี้ยจากรัฐบาลหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม”

*[ความในวรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔ และความในวรรคสอง เพิ่มความโดย ปว.ฉบับที่ ๒๐๖ พ.ศ.๒๕๑๕]

มาตรา ๗๐ ทวิ* บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กั้นไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้ โดยหักภาษีจากจำนวนเงินที่จำหน่ายนั้นตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแล้วนำส่งอำเภอท้องที่พร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันจำหน่ายการจำหน่ายเงินกำไรตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง

(๑) การจำหน่ายเงินกำไร หรือเงินประเภทอื่นใดที่กั้นไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร จากบัญชีกำไรขาดทุนหรือบัญชีอื่นใดไปชำระหนี้หรือหักกลบลบหนี้ หรือไปตั้งเป็นยอดเจ้าหนี้ในบัญชีของบุคคลใด ๆ ในต่างประเทศ หรือ

(๒) ในกรณีที่มีได้ปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวใน (๑) แต่ได้มีการขออนุญาตซื้อและโอนเงินตราต่างประเทศซึ่งเป็นเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กั้นไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร ออกไปต่างประเทศ หรือ

(๓) การปฏิบัติอย่างอื่นซึ่งก่อให้เกิดผลตาม (๑) หรือ (๒)

*[มาตรา ๗๐ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๓๔]

มาตรา ๗๐ ทริ* บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ส่งสินค้าออกไปต่างประเทศให้แก่หรือตามคำสั่งของสำนักงานใหญ่ สาขา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน ตัวการ ตัวแทน นายจ้าง หรือลูกจ้างให้ถือว่าการที่ได้ส่งสินค้าไปนั้นเป็นการขายในประเทศไทยด้วย และให้ถือราคาสินค้าตามราคาตลาดในวันที่ส่งไปเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ส่งไปนั้น

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่สินค้านั้น

(๑) เป็นของที่ส่งไปเป็นตัวอย่างหรือเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ

(๒) เป็นของผ่านแดน

(๓) เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วส่งกลับออกไปให้ผู้ส่งเข้ามาภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร

(๔) เป็นของที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แล้วส่งกลับคืนเข้ามาให้ผู้ส่งในราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร

*[มาตรา ๗๐ ตรี เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ร.บ.๒๕๐๒]

มาตรา ๗๑* ในกรณีนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ไม่ยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ หรือมิได้ทำบัญชีหรือทำไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๖๘ ทวิ หรือไม่นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นมาให้เจ้าพนักงานประเมินทำการได้สวนตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๓ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของรอบระยะเวลาบัญชีแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ถ้ายอดรายรับก่อนหักรายจ่ายหรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายดังกล่าวไม่ปรากฏ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยอาศัยเทียบเคียงกับยอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนนั้นขึ้นไป ถ้ายอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนนั้นขึ้นไปไม่ปรากฏให้ประเมินได้ตามที่เห็นสมควร

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด มิได้ลงรายการหรือลงรายการไม่ครบถ้วน หรือไม่ตรงตามความจริงในบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๖๘ ทวิ เป็นเหตุให้ไม่ต้องเสียภาษี หรือเสียภาษีน้อยลงเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีที่ขาดตามอัตราภาษีในมาตรา ๖๗ และอาจสั่งให้ผู้ต้องเสียภาษีเสียเงินเพิ่มขึ้นอีกสองเท่าของจำนวนภาษีที่ขาดก็ได้

(๓) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด มิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๗ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจสั่งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน หรือสั่งให้จัดบุคคลมาปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี ณ สำนักงานของเจ้าพนักงานประเมินให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วก็ได้ ถ้าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ครบถ้วน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีในอัตราและตามวิธีการดังที่กล่าวใน (๑)

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่เป็นการเสื่อมสิทธิที่เจ้าพนักงานประเมินจะประเมินให้เสียภาษีตามบทบัญญัติในมาตราอื่น

การประเมินตามความในมาตรานี้ จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

*[มาตรา ๗๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ปว.ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๒๐]

มาตรา ๗๒* ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเล็กกัน ให้ผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการมีหน้าที่ร่วมกันแจ้งให้เจ้าพนักงานประเมินทราบการเลิกของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิก ถ้าบุคคลดังกล่าวแล้วไม่ปฏิบัติตามเจ้าพนักงานประเมินอาจสั่งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียเงินภาษีเพิ่มขึ้นอีก ๑ เท่าของจำนวนภาษีที่ต้องเสีย เงินนี้ให้ถือเป็นค่าภาษี

ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเล็กกันดังกล่าวแล้ว เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้ถือว่าวันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิกเป็นวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันในการยื่นรายการและเสียภาษีตามแบบและภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙ โดยอนุโลม

ถ้าผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการไม่สามารถยื่นรายการ และเสียภาษีภายในกำหนดเวลาตามความในวรรคก่อนได้ และได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิก เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้ เฉพาะกรณีที่มีการชำระบัญชี อธิบดีจะสั่งให้ขยายรอบระยะเวลาบัญชีออกไปอีกด้วยก็ได้

ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเล็กกันโดยไม่มีการชำระบัญชี ให้ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ชำระบัญชีร่วมกับผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการตามที่บัญญัติไว้ในสามวรรคก่อน

*[มาตรา ๗๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ.๒๕๔๔]

มาตรา ๗๓* ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากันกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้ถือว่าแต่ละบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งควบเข้ากันนั้นได้เล็กกัน และให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันได้ควบกันมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการ และเสียภาษีแทนแต่ละบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งให้ถือว่าเล็กกันนั้นในกรณีดังกล่าวนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และสำหรับกรณีบริษัทนิติบุคคล ให้กรรมการของบริษัทนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นใหม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ชำระบัญชีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๒

*[มาตรา ๗๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ.๒๕๔๔]

มาตรา ๗๔* ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเล็กกันหรือควบเข้ากันกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อคำนวณภาษีให้เป็นไปตามวิธีการในมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๖ เว้นแต่

(๑) การตีราคาทรัพย์สิน

(ก) ในกรณีที่เลิกบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ตีตามราคาตลาดในวันเลิก

(ข) ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากันให้ตีตามราคาตลาดในวันที่ควบเข้ากัน แต่ไม่ให้ถือว่าราคาดังกล่าวเป็นรายได้หรือรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเดิมอันได้ควบเข้ากันนั้น และให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันได้ควบเข้ากันถือราคาของทรัพย์สินนั้นตามราคาปรากฏในบัญชีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเดิมในวันที่ควบเข้ากัน เพื่อประโยชน์ในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิจนกว่าจะได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นไปทรัพย์สินรายการใดมีสิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาก็ให้หักค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเดิมใช้อยู่เพียงเท่าที่ระยะเวลาและมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น และห้ามมิให้นำผลขาดทุนสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเดิมมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ

(ค) ในกรณีที่มีการโอนกิจการระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วยกันโดยที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ผู้โอนกิจการต้องจดทะเบียนเลิกและมีการชำระบัญชีในรอบระยะเวลาบัญชีที่โอนกิจการนั้น ให้ตีตามราคาตลาดในวันที่จดทะเบียนเลิกและให้นำความใน (ข) มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

*[ความใน (๑) (ก) (ข) และ (ค) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ.๒๕๓๔]

(๒) เงินสำรองหรือเงินกำไรยกมาจากรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ เฉพาะส่วนที่ยังมิได้เสียภาษีเงินได้ให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้รอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายด้วย

(๓) ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลประกอบกิจการประกันภัยให้นำเงินสำรองซึ่งได้กันไว้ในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ ตามมาตรา ๖๕ ตี

(๑) เฉพาะส่วนที่ยังมิได้นำมาเป็นรายได้ มารวมคำนวณเป็นรายได้ด้วยบทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง เฉพาะที่กระทำการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ

*[มาตรา ๗๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖) พุทธ.๒๕๐๒]

มาตรา ๗๕* [ยกเลิกแล้วโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๗๖* [ยกเลิกแล้วโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒๖)
พ.ศ.๒๕๒๕]

มาตรา ๗๖ ทวิ* บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ของต่างประเทศ มีลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อ ในการประกอบ
กิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย
ให้ถือว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการในประเทศไทย และ
ให้ถือว่า บุคคลผู้เป็นลูกจ้างหรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อเช่นว่านั้นไม่ว่า
จะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบ
ในการยื่นรายการและเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับเงินได้
หรือผลกำไรที่กล่าวแล้ว

ในกรณีที่กล่าวในวรรคแรก ถ้าบุคคลผู้มีหน้าที่และความรับผิดชอบ
ในการยื่นรายการและเสียภาษีไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสีย
ภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ได้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประเมินภาษีตาม
มาตรา ๗๑ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีการประเมินตามความในมาตรานี้ จะอุทธรณ์การประเมิน
ก็ได้

*[มาตรา ๗๖ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ.๒๕๔๔]

มาตรา ๗๖ ตริ* [ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ.๒๕๐๒]

บัญชีอัตราภาษีเงินได้*

“(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา

เงินได้สุทธิไม่เกิน	๑๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๕
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๑๐๐,๐๐๐ บาท ๕๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๑๐
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๕๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๒๐
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๓๐
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน	๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๓๗

*[ความใน (๑) ของบัญชีฯ แก้ไขโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ.๒๕๓๔]

(๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ก) ภาษีจากกำไรสุทธิของบริษัท

หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ร้อยละ ๓๐

(ข) ภาษีตามมาตรา ๗๐ นอกจาก

ที่ระบุใน (ค) ร้อยละ ๑๕

(ค) ภาษีตามมาตรา ๗๐ เฉพาะกรณี

การจ่ายเงินได้พึงประเมิน ตาม มาตรา ๔๐(๔) (ข) ร้อยละ ๑๐

(ง) ภาษีตามมาตรา ๗๐ ทวิ ร้อยละ ๑๐

(จ) ภาษีจากรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ

ของมูลนิธิ หรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้อันมิใช่รายได้

ตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๓) ร้อยละ ๑๐”

*[ความใน (๒) ของบัญชีฯ แก้ไขโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ.๒๕๓๔]

[หมวด ๔ “ภาษีการค้า” (เดิม) [ยกเลิกแล้วโดยพระราชบัญญัติฯ

(ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ.๒๕๓๔ และใช้หมวด ๔ “ภาษีมูลค่าเพิ่ม” (ใหม่)]

(๕๕)

(สำเนา)

เลขที่รับ ๔๗/๒๕๕๗ วันที่ ๒๔ ก.ย. ๒๕๕๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๘๗๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน เพื่อกำหนดให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมือง มีสิทธินำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร จึงมีความจำเป็นต้องประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายโดยด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน หากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอบุคคลสภาพิจารณาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

วิษณุ เครืองาม

(นายวิษณุ เครืองาม)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘ - ๙

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

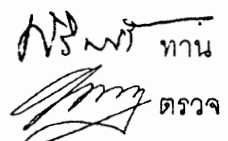

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

ประทีป พิมพ์

ทวน
ตรวจ

(๕๕)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

- กำหนดให้นำเงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองไปหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ (๗) (ค))
- กำหนดให้เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ ตรี (๓))

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมืองมีสิทธินำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ตี๋ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสน่หา หรือการกุศล เว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี หรือรายจ่ายในการบริจาคเงินแก่พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง หรือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองตามข้อบังคับของพรรคการเมือง ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

(๕๙)

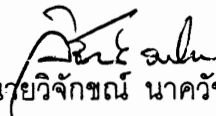
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ค่าลดหย่อนเงินบริจาคพรรคการเมือง) ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

(นายวิจักขณ์ นาควิชนะ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๖๐)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดให้นำเงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองไปหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ (๗) (ค))

๒. กำหนดให้เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ ตรี (๓))

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมืองมีสิทธินำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) / ๕

(๖๑)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) ของ (ง) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘

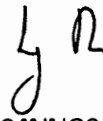
“(ค) เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง หรือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมือง ในการเลือกตั้ง นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองตามข้อบังคับของพรรคการเมือง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๓) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนาหา หรือการกุศล เว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี หรือรายจ่ายในการบริจาคเงินแก่พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง หรือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองตามข้อบังคับของพรรคการเมือง ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ”

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กสิกร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๒

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร